

UNIDENTIFIED
FLYING
OBJECTS

NR 5 1978

ARBETSGRUPPEN FÖR UFOLOGI

INFORMATION

ISSN 0346-3540

USA's vicepresident Walter Mondale, här i samtal med Carter, följdes av ett UFO i Japan 1977. Se sid. 4!

UFO-INFORMATION

Tidskrift för aktuella UFO-händelser och ökad kunskap om UFO-fenomenen, Organ för Riksorganisationen UFO-Sverige. Utkommer med 6 nr/år.

Redaktionens besöksadress:

Lagmansberga Brunnsgård 596 00 Skänninge. Tel. 0142/440 30.

I redaktionen:

Carl-Axel Jonzon, Thorvald Berthelsen – Bevakning av utländska publikationer, textbearbetning m.m.

Övriga medarbetare:

Olle Ohman, Jan Lind, Jan-Ove Sundberg, Carl-Anton Mattson, Lars Nilsson, Florent Sickenga, Christina Thornesköld,

Ansvarig utgivare:

Carl-Axel Jonzon. Tel. 0142/440 30.

UFO-information:

Trycks och utges av UFO-SVERIGES kansli
Box 16, 596 01 Skänninge.

Prenumeration och medlemskap:

Postgiro 8 43 25-0 UFO-Information 50 kronor helår.

Innehållsförteckning:

Är det helt omöjligt att lösa UFO-problemet?	3
Japansk överstelöjtnant dödades vid luftstrid med UFO!	4
Hänt se'n sist	8
UFO-utställningen drog över 10.000 besökare!	14
Svensk UFO 78	15
Gigantiska meteornedslag gav jorden dess utseende	16
Nordiskt UFO-samarbete	17
UFO gav strålände flyguppvisning i Bergsjö	18
De mystiska stenarna i Dr Cabreras hemliga arkiv	20
NASA-chefen nobbar ny UFO-undersökning	20
Jugoslaviska kvinnor "såg skogen brinna"	21
Bigfoot – håriga ufonauter?	22
Legenden om El Dorados skatt	23
Läsvärt	24

Bidrag från läsekretsen i form av artiklar och diskussionsinlägg mottages tacksamt.

För att underlätta den redaktionella bearbetningen, bör manuskripten skrivas med största möjliga radavstånd på maskinen. Var god observera att manus endast skrivs på bladets ena sida.

Bidrag kan sändas direkt till: UFO-SVERIGE, Box 16, 596 01 Skänninge.

UFO-information är framställd på eget tryckeri. Allt arbete med denna tidskrift – redigering, planering tryckning m.m. – sker ideellt och oavlönat.

För artiklarna svarar författarna.

UFO-Sverige är en ideell samarbetsorganisation för UFO-intresserade.

Artiklar och övrigt material från denna tidskrift får återges helt eller delvis endast efter tillstånd av ansv. utgivare.

OM DU FLYTTAR:

- 1) Använd postens blankett B1. 2050.03 "Adressändring för inländsk tidning", samt meddela din nya adress.
- 2) Frankera med 3 kronor. Pengarna går till UFO-Information enl. avtal med Poststyrelsen och de täcker självkostnaden för präglingen av den nya adressplåten.

Hjälp oss med översättningar

Engelska, franska, tyska, italienska, spanska, japanska, ryska, polska, portugisiska Vi får brev och skrifter från alla delar av världen.

Därför behöver vi Dig som kan något utländskt språk för översättningsarbete, främst för material till UFO-Information. Hjälptill i UFO-arbetet! Kontakta UFO-Informationens redaktion, Box 16, 596 01 Skänninge, tel.: 0142/440 30.

Operation Rädda Tellus

Kanalen för alla dem som vaknat över att **Krafttag** och **Samarbete** nu måste till om vår värld skall kunna räddas. Detta under den högsta gudomliga makens ledning. Organisationen som - rakt igenom politiska och religiösa läger och över gränserna - förklarar oss till en gemensam kamp för livets bevarande. Operation Rädda Tellus uppmanar också dig: Stöd kampen för livsbetingelserna - för dig - dina barn - barnbarn och kommande släkten. Kontakta oss för närmare information mot svarsporto. Adr. Operation Rädda Tellus, Box 7020, 700 07, Örebro 7.

Planeringskonferens

Lördagen och söndagen den 9 till 10 december hålls årets andra planeringskonferens i Björnsjö Skogshem 2 mil utanför Ludvika. Planeringskonferensen är denna gång två dagar, med övernattnings i flerbäddsrums och startar på lördagen klockan 12.

Konferenspriset är 120 kronor och anmälan sker genom att inbetala beloppet till postgirokonto 1 60 99 - 4 Västerbergslagens UFO-förening. Sista anmälningsvecka 45.

Efter anmälan utsänds konferensmaterialet. Diskutera detta hemma i era egna lokala UFO-Sv. grupper och tag med er materialet till konferensen.

OBS!

Prenumerationsåret på UFO-Information är fr.o.m. 1 jan.-31 dec.

Är det helt omöjligt att lösa UFO-problemet?

Knappast har väl något ämnesområde blivit så mycket kritiserat som UFO-frågan. Man ropar allt mer högljutt på bevis och då påtagliga sådana såsom "UFO krockade med bil", eller "Andersson slog huvudet i dörren på ett flygande tefat". Ingen har väl egentligen satt sig ner och försökt fundera ut vad det skulle kosta att bevisa UFO:s existens, minst av alla UFO-logerna själva.

Allt för ofta dyker det upp nya stjärnor på UFO-himlen med nya idéer om hur UFO-gåtan bäst skall behandlas. Nu är det inne med data, alltså skall man behandla ämnet i en dator och då tror man sig finna lösningen på UFO-frågan. Man har blundat för det faktum, att en dator inte kan lösa problem typ UFO med mindre än att den matas med fakta i frågan. Det är till sist människan själv som skall tillföra datorn fakta.

Men det är ju människan som söker fakta i UFO-frågan! Hon kan inte programmera datorn med fakta och följaktligen heller inte få några fakta därifrån. Å andra sidan: Visste människan fakta i frågan behövde hon ju inte tillfråga någon dator! Kontentan av det hela blir: En dator kan i det här fallet inte tala om mera än vi redan vet och det är förbaskat lite, det måste vi erkänna.

Man hör också inom samma kretsar hur det klankas på tekniker, vetenskapsmän och politiker, i vissa fall med all rätt. Men man glömmer en sak, kostnaderna för att reda ut vad UFO är för något. Låt mig peka på vad vi vet och vad vi önskar veta samt metoderna för att kunna lösa problemet. Då förstår ni kanske att det inte bara är att skrika på bevis och strunta i allt annat som inte bevisats.

I fråga om UFO vet vi att det är något som uppträder i atmosfären. Ibland kommer en "farkost" ner på marken; det tycks vara intelligent manövrerat. Skador påträffas där detta något har kommit i beröring med västligheten eller marken. Detta vet vi. Vi vet också, att det inte har samma utseende i samtliga fall (form, storlek, färg m.m.). Det kan alltså vara så, att detta något ej kommer från samma plats i universum om det nu överhuvud taget kommer därifrån.

Vad kan vi då göra för att vinna klarhet? För det första måste hela världens nationer enas om att lösa problemet i samarbete, eftersom vi ju inte vet när och var detta fenomen uppträder och om det är samma eller olika fenomen i olika länder. Alltså samtliga nationer måste aktivt och i samarbete söka lösa problemet. Men inte nog med detta, vi vet inte vad det är till sin natur, och vi måste även här hjälpas åt med att söka få en lösning till stånd. Det betyder att vi måste ta alla yrkeskategorier på alla områden till hjälp, från lantarbetaren till professorn. Alla dessa måste ha sina assistenter och erforderlig personal och rekvisita i form av större eller mindre instrument. Sedan vet vi inte när och var UFO-fenomenet uppenbarar sig så att vi kan ta alla dessa experter

till hjälp. Dessa experter med erforderlig utrustning kommer f.ö. att behöva en medelstor stadsbebyggelse till sitt förfogande enär utrustningen kräver så stor plats. De skall ju bo på platsen också.

Eftersom det är viktigt att snabbt komma till plats vid en UFO-observation, bör all denna expertis finnas till hands inom 30 sekunder för att ens ha en chans att kunna göra mätningar och iakttagelser. Detta betyder, att dessa städer med experter måste ligga med någon kilometers avstånd från varandra. Detta över hela jorden, även på den av vatten täckta ytan. Förstår ni nu hur omöjligt det är att från vår sida lösa UFO-problemet? Det är en **helt omöjlig uppgift**. Skall problemet UFO kunna lösas, måste det ske med besökarnas hjälp om det nu rör sig om besökare. Vi här på jorden är helt utlämnade till deras välvilja. I det här fallet är det fråga om en katt- och råttalek där vi på jorden är råttorna. Det är en besk medicin men fakta kvarstår. Lika så gott att erkänna vår litenhet! Det lönar sig inte att med hjälp av några halvledare (datorer) ge sig ut för att vara klyftigare än vad vi i själva verket är! Kanhända kan vi finna lösningen på andra sätt men då måste dessa sätt först uppfinnas. I dagens samhälle är det inte möjligt annat än på sätt som skisserades med samverkan av all jordens nationer.

Alla vet ju, att redan där stupar det hela. Man kan ju inte ens inom den egna familjen hålla sams, än mindre länder och folk emellan. Skall så ske måste något extraordinärt tillstöta, t.ex. om vi utifrån världsrymden skulle hotas av en invasion. I ett sådant läge skulle sannolikt nationerna samarbeta eller införa någon världsomfattande sjukdom av något slag, som ledde till total utrotning av människosläktet. Då skulle nog mänskligheten sammansvetsas.

Ja, detta var något om vad vi har att brottas med vid ev. försök att lösa UFO-problematiken. Men sluta för den skull inte upp med att söka. Även en blind höna kan finna ett korn som bekant. Rådet jag kan ge, har jag gett tidigare också. Det blir fortfarande: Sök inom dig själv, ty där har du lösningen till det mesta och kanske även till problemet UFO!

En annan sak, som är högaktuell det är, ärade prenumeranter, att vi tacksamt tar emot er lokaltidning om Ni där hittar nyheter av oförklarligt slag. Eller ring till redaktionen för UFO-Information. Kanske ni inte sätter händelsen i samband med UFO, men hör av er ändå! Det kan vara en pusselbit som just du sitter på! Hjälp oss att snabbt få vetskap om händelser, gamla och färskare är för oss lika intressanta. Och ett tack till er som har sänt oss klipp och tidningar. Ni är uppskattade, det skall ni veta, även om vi inte i varje enskilt fall ringer och tackar. Det kostar och det tar tid. Alltså hoppas vi på er hjälp att göra en ännu bättre UFO-Information!

Jonzon

Japanisk överstelöjtnant dödades i luftstrid med UFO!

AV RICHARD DRAPER

I september förra året blev reportrar vid en japansk presskonferens förbluffade när de hörde en oförberedd kommentar från en man vid namn Akira Hirano. Utan att ens vara tillfrågad tillkännagav Hirano: "Vi ser då och då oidentifierade föremål på himlen och vi gör utredningar om dessa i tysthet".

Larm uppstod i konferenssalen på Tokyos New Otani Hotel eftersom detta uttalande skilde sig starkt från officiella uttalanden gjorda av japanska regeringen. Generallöjtnant Akira Hirano råkar nämligen vara chef för det japanska flygvapnet (JASDF).

Uppståndelsen verkade skaka Hirano. Han blev förvirrad och skiftade snabbt till det ämne som han ursprungligen skulle ha diskuterat - Japans planer på att inköpa U.S.F.15-jaktplanet.

Nästa dag, när jag ringde Hirano's kontor för att få hans uttalande bekräftat, fick jag en traditionell japansk förklaring: "Det finns ingen ursäkt". Hirano hade, verkade det, gjort en "felsägning".

När doktor Hachiro Kubota, ansvarig utgivare av tidningen Cosmos och en ledande auktoritet inom UFO-forskning, försökte följa upp saken nekade Hiranos medarbetare till att generallöjtnanten skulle ha talat om en undersökning av flygande tefat.

Varför denna plötsliga helomvändning? UFO är ett känsligt ämne i Japan. Alltsedan 1974 har rykten cirkulerat i Tokyo om att mystiska inkräktare ansett militärbaser, gått i närkamp med jetjaktplan och utsatt människor för livsfara. UFO-aktivitet i närheten av militäranläggningar har ökat dramatiskt. Vid ett tillfälle sköt faktiskt ett UFO ner ett beväpnat japanskt jetplan!

Vi är rädda för besvärigheter

Japanska försvarsmyndigheter behandlar UFO-frågan precis som Pentagon - utreder UFO-fall i hemlighet och förnekar det officiellt, medvetna om att allmän kännedom om UFO-aktivitet kan leda till panik. "Vi är rädda för att det kan uppstå besvärigheter", sade en försvarstjänsteman som jag hade ett privat samtal med. "Ingen vet om UFO är främlingar från en annan planet. Om de är fientliga, vill vi ha en fullständig förklaring, innan vi börjar oro folk".

Men besvärigheterna har redan börjat. De började natten till den 9 juni 1974 när två Phantomjetplan gick upp från Hyaku-ri i närheten av Tokyo för att genskjuta ett objekt som kränkt lufrummet. Ett av jaktplanen föll bort i ett tidigt skede på grund av motorkrångel. Ensam sköt det andra planet uppåt i förföljandet av ett UFO. En timme senare var en man död, ett 2,7 miljonerdollars flygplan hade förvandlats till ett förvridet vrak, och den överlevande var djupt skadad av händelsen, som fortfarande tre år senare skrämmer honom.

Jag talade med den överlevande piloten, 40-årige majoren Shiro Kubota. Vi möttes på ett café i Tokyo strax efter händelsen. Senare drog sig Kubota tillbaka från aktiv tjänst hellre än att lyda ordern om att hålla tyst om sin bästa vän, överstelöjtnant Toshio Nakamura's död. När jag intervjuade honom för andra gången, i september förra året, var Kubota bitter - övertygad om att myndigheterna döljer en kontakt med ovänligt sinnade krafter, som inte härstammar från Jorden.

Vi gjorde oss klara att anfalla

Major Kubota minns allt i detalj och berättar:

- Vi trodde först att vi skulle gå upp för att genskjuta ett sovjetiskt bombplan av den typ som ibland testar vårt nordliga luftförsvar. När vi hade lyft förklarade vår markkontroll för oss, att vi skulle upp för att kolla ett starkt ljussken, som hade rapporterats av dussintals observatörer och även givit eko å radar. Några minuter senare kom vi ut ur molnen och planade ut på 9.000 meters höjd - det var en klar natt utan måne. Det var då vi fick syn på det lysande objektet några kilometer längre fram.

- Med en gång förstod jag, att det skivliknande rödorange föremålet var en sorts flygmaskin, tillverkad och framförd av intelligenta varelser. Det föreföll vara ca tio meter i diameter och med fyrkantiga markeringar runtomkring. Det kan ha varit fönster eller öppningar för framdrivningen. Toshio styrde oss rakt emot det, och när det blev större i vårt kanonsikte dök det en bit, som om det kände vår närvaro.

- Jag tänkte på historierna jag hört från andra japanska piloter som mött UFO:n. De pratade alltid utom hörhåll för överordnade, och med sänkt röst. Vi har en legend om en forntida varelse "inu-ningen" (människohunden) vilken, säger några, egentligen var en astronaut som landade i Japan för 6.000 år sedan. Vår nutida motvilja mot att tala om UFO:n beror på att vi inte vill råka ut för tråkigheter.

- Toshio gjorde klar vår 20-mm kanon och vi närmade oss UFO:t.

Ett öronbedövande brak

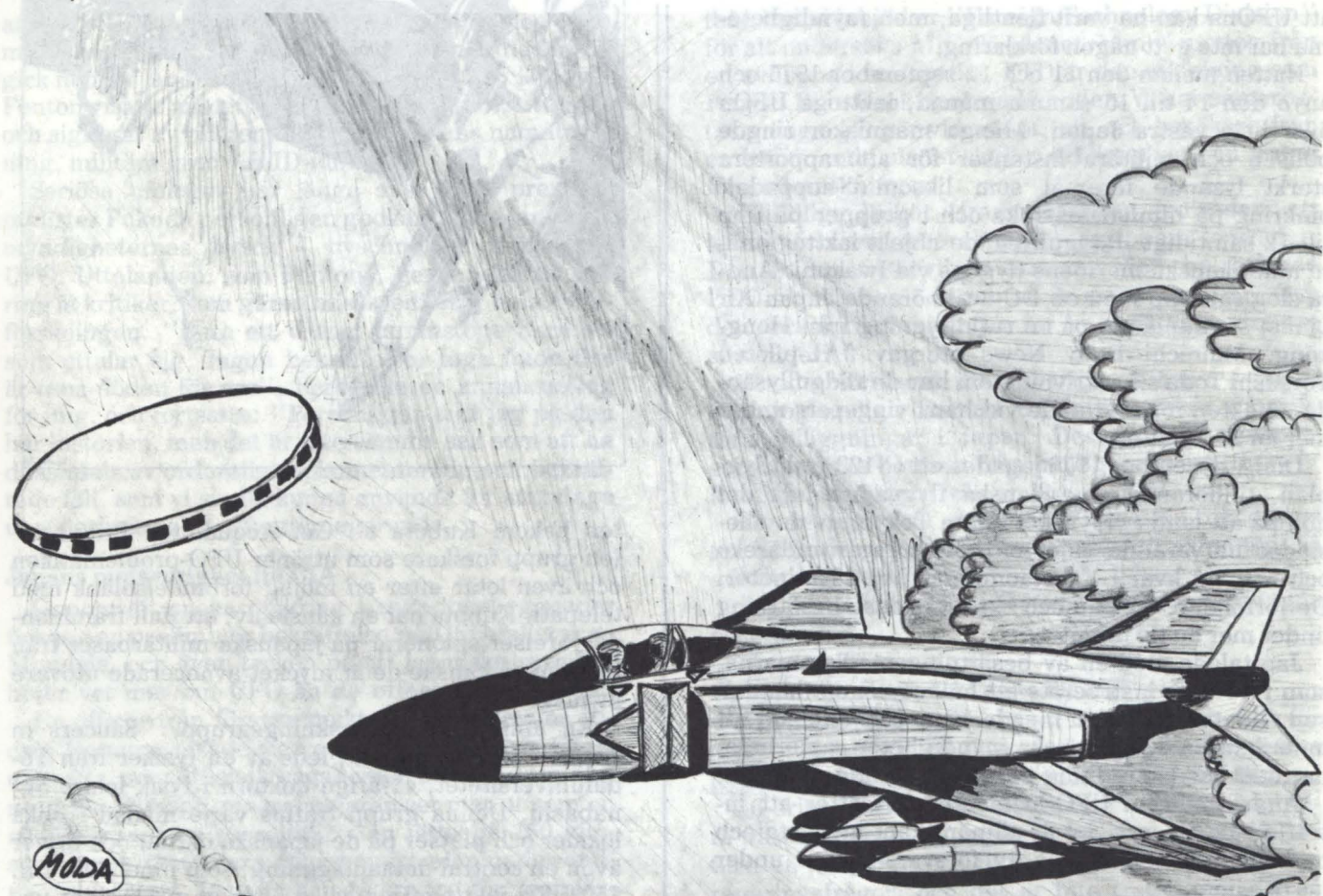
- Plötsligt ändrade föremålet riktning och styrde rakt emot oss. Jag skrek till och Toshio drog spaken åt vänster och tvingade in oss i en plötslig brant dykning. Det rödlysande UFO:t sköt förbi och missade oss med några decimeter. Sedan vände det tvärt och kom emot oss igen!

- Det här var ett skrämmande rollbyte. Det var ju vi som skulle vara den jagande - beredda att beskjuta UFO:t om det uppträdde fientligt. Nu blev vi de som jagades istället.

- UFO:t började göra snabba attacker mot oss och kom närmare för varje gång. Vid upprepade tillfällen kolliderade nästan det underliga föremålet

På ett ögonblick hördes ett öronbedövande brak och följande tvings-
des snabbt lämna det brinnande planet. Men övervakningen
Toshio Nakamuras fallskärm hade tuffat av.

När jaktplanet kom ur molnen på 9.000 meters höjd satte piloterna kurs rakt mot det främmande föremålet. UFOt dök, men började snart själv att attackera.

med oss. Medan jag själv rapporterade till GCI (markkontrollen) kämpade Toshio desperat för att undvika varje ny attack.

Kubota trodde egentligen aldrig att UFOt skulle kollidera med Phantomplanet - förrän det hände! Helt plötsligt uppstod ett öronbedövande brak. Nat-ten exploderade i Kubotas ansikte. Toshio Nakamura skrek: "Katapulten, katapulten!"

Kubota kom först ut ur flygplanet och han kommer ihåg den kraftiga smällen när Phantomplanets katapultstol slungade ut honom i natten. Hans fallskärm öppnade sig och omskakad spanade han över natthimlen. UFOt var borta och flygplanet snurrade brinnande omkring ur kontroll. Till sin lättnad såg han Nakamuras fallskärm öppnas till höger ovanför sig - men Nakamuras fallskärm brann!

Än i dag vet ingen vad som hände när jaktplanet och UFOt kolliderade. Flygplansvraket hittades, men vad hände med UFOt? Det kan ingen svara på.

Var det här en reell strid - kanske den första i historien - mellan ett jordiskt flygplan och en främmande luftfarkost? De japanska luftförsvarsmyndigheterna påstås fortfarande hålla på med undersökningen rörande händelsen, för fjärde året i följd,

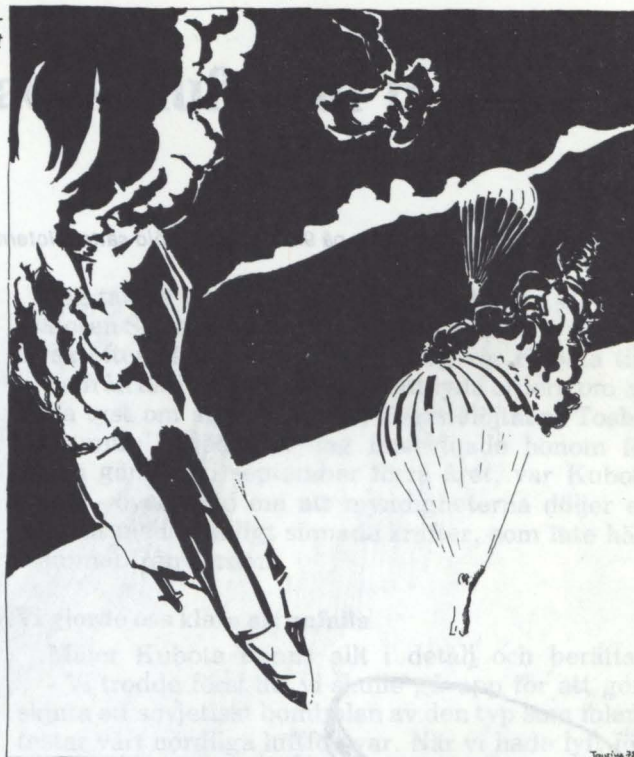
men har inte redovisat någonting. Officiellt heter det bara att F-4EJ, serienummer 17-8307, störtade och Nakamura dödades efter en kollision med "ett flygplan eller ett okänt föremål".

Flera militära UFO-fall

Det som är alarmerande med denna händelse är, att den bara är ett exempel på UFO-incidenter i Japan under de senaste åren där militär är inblandad. En representant för Japans försvar talade om för mig, att ansvariga officerare "sitter som på nålar" p.g.a. UFOnas fientliga uppträdanden. Var och en av följande händelser har rapporterats i japansk press och är kända av allmänheten:

Den 11 april 1975 blev fyra F-104J Starfighter från en bas på norra Hokkaido attackerade av fyra tefatsliknande föremål på 7.800 meters höjd över öppet vatten. En av piloterna rapporterade att de underliga farkosterna imiterade jetplanens manövrer. UFOna avgav den traditionella rödlysande färgen, som kanske kan tyda på att deras metallytor kan ha blivit upphettade vid deras inträde i jordatmosfären. Den statliga japanska TV-stationen NHK lämnade en kortfattad redogörelse om händelsen och menade

Plötsligt hördes ett öronbedövande brak och förarna tvingades snabbt lämna det brinnande planet. Men överstelöjtnant Toshio Nakamuras fallskärm hade fattat eld.

att UFO:n kan ha varit fientliga, men myndigheterna har inte gett någon förklaring.

Natten mellan den 11 och 12 september 1975 och ånyo den 14 till 15 samma månad, iakttogs UFO:n över hela västra Japan. Många människor ringde polisen och militära instanser för att rapportera starkt lysande föremål som liksom "hoppade" omkring på himlen, enstaka och i grupper på upp till 12 samtidigt. Rödglulysande objekt iakttogs nära amerikanska marinens flygbas vid Iwakuni. Andra slog sällskap med en DC-8 tillhörande Japan Air Lines, som anlände på en rutinflygning från Hongkong. Mainichi Daily News återgav JAL-piloten Tetsushi Toda's beskrivning om hur de rödgulysande objekten manövrerade vid hans vingspets under mer än 20 minuter.

Den 1 december 1976 jagades ett C-123 fraktflygplan, tillhörande amerikanska flygvapnet, då det höll på att landa vid Yokota nära Tokyo, av de allstades närvarande objekten. UFO:n gav radareko och höll sig kvar i Yokotaområdet i ca 17 minuter. De förföljde C-123:an och skrämdes dess besättning under mer än tio minuter.

Jag talade med en av besättningsmedlemmarna, som f.ö. hade instruerats att hålla tyst, om händelsen. "det var kusligt", sade han, och menade att amerikanska och japanska myndigheter samarbetade med både utredning och nedtystande av fallet.

Andra militära UFO-incidenter fortsätter att inträffa i Japan, och det är allmänt känt att fakta och omständigheter förvaras av försvarsmakten under lås och bom.

Tror sig vara lösningen på spåren

En antropolog vid Tokyouniversitetet, Dr Takafumi Narahara, menar att det kan ligga mer i den japanska UFO-historiken än t.o.m. en del UFO-forskare anar. Doktor Narahara påminner om legenden om "inu-ningen", människohunden, som berättar att Japan utforskades av utomjordiska varelser strax efter historiens gryning. Det finns all anledning att tro, att de förhistoriska astronauterna har varit här - och nu återvänder igen. Narahara anser, att utomjordingarna kanske undersöker mänsklighetens utveckling under de senaste tusentals åren.

Trots att regeringen har gjort uppenbara försök att förlöjliga deras ansträngningar, så är privata forskare i Japan aktiva i sina försök att grundligt utreda uppträdandet av UFO:n i närheten av militär-anläggningar. De tror sig vara nära en lösning av mysteriet och har för avsikt att fortsätta - även om det innebär att regeringen kan komma att hamna i en pinsam situation.

Den mest aktiva forskningsgruppen är den som leds av redaktören för tidningen "Cosmos", Hachiro Kubota. En önskan att få kännedom om huruvida UFO:n är fientliga eller inte är den drivande kraf-

ten bakom Kubota's "Get Acquainted Program" (en grupp forskare som utröner UFO-problematiken och även letar efter en möjlig förbindelselänk med telepati. Kubota har en känsla av, att ifall främmande varelser spionerar på japanska militärbaser från himlen, så kanske de är mycket avancerade utövare av just telepati.

En annan privat forskningsgrupp, "Saucers in Japan" (Tefat i Japan), leds av en fysiker från To-daiuniversitetet, 41-årige doktorn i fysik Ichiro Sunabashi. Denna grupp träffas varje månad i olika lokaler och platser på de japanska öarna, och driver även en central dataanläggning, som innehåller f.n. 750 UFO-iakttagelser, vilka efter en preliminär undersökning inte har kunnat få en konventionell förklaring.

UFO förföljde vicepresident Mondale

Åtminstone en aktiv ufolog i Japan är amerikan. John Fenton, en f.d. GI-soldat, som slagit sig ner i Yokohama och arbetar som översättare. Under sin tid i flygvapnet såg Fenton 1969 ett rödlysande föremål som flög över natthimlen. På så sätt väcktes Fentons intresse.

31-årige Jack Fenton har intervjuat mängder av UFO-vittnen och brevväxlar med ufologer över hela världen. Han delar en uppfattning som många har - den att myndigheterna i Tokyo vet mycket mer än de låter påskina.

Det var Fenton som snokade reda på en händelse då ett jetplan, med bl.a. USA:s vicepresident Walter Mondale ombord, blev närgånget uppvaktat av ett UFO! "Det är bara så att jag är intresserad av flyg, och jag hörde mig för", berättar han.

Fenton intervjuade en amerikansk flygvapenpilot som flyger ett VC-137-jetplan tillhörande 89th Military Airlift Wing. Detta plan förde Mondale till Tokyo den 29 januari 1977 för ett möte med Japans premiärminister Takeo Fukuda. Piloten hävdade

Observatörens skiss av händelseförloppet i Kongsör

att ett rödlysande kupolliknande föremål slog följe med deras VC-137C under flera minuter, medan de gick ned för landning på Haneda flygplatsen i Tokyo. Fenton visade mig ett intyg på intermezzot, utfärdat och signerat av piloten, försett med hans namnteckning, militära grad och ID-nummer.

Seriösa ufologer har länge ansett att premiärminister Fukuda personligen godkänner de japanska myndigheternas hysch - hyschpolitik ifråga om UFO. Uttalanden, som Fentons, ger emellertid näring åt kritiker, som gärna misskrediterar hela UFO-forskningen. "Bara ett vittne, åtminstone bara ett som uttalar sig. Ingen bekräftelse. Inga foton. Det är rena döden för oss", berättade en annan ufolog för mig, och fortsatte: "Personligen tror jag på den här historien, men det är inte samma sak som att ha dussintals av ordentligt dokumenterade och bekräftade fall, som vi skulle kunna använda för att tvinga ut regeringen i ett offentligt agerande.

Japans motsvarighet till CIA

Genom att snoka omkring i regeringsbyggnader fick jag en preliminär bekräftelse på UFO-fallet med Mondale, och även tecken på att japanska myndigheter vet mer om UFO än de offentligt vill tillstå.

En officer från försvarsmakten, generalmajor Hideki Komura, visade sig vara den ende av de högst uppsatta, som officiellt vågade tala med mig om ämnet. Den 55-årige generalmajoren ser mer ut som en sumobrottare än en militär - en jätte på 150 kilo, som bl.a. sköt ner fyra amerikanska plan under andra världskriget. Idag är han rådgivare för premiärminister Fukuda's "Cabinet Research Organisation" (CRO), den japanska motsvarigheten till CIA. "Vi är medvetna om ryktena", sade han när vi träffades på Tokyos Sanno American Club, och fortsatte:

- Jag hoppas du ursäktar om jag ger min syn på saken. Jag tycker du skulle ta reda på lite mer om de hemliga undersökningarna i Washington innan du vänder dig till Tokyo.

Komura berättade för mig, att det japanska flygvapnet tidigare hade behandlat UFO-rapporter från allmänheten, och han fortsatte:

- Det här var i slutet av 50-talet och vi tog faktiskt efter ert "Project Blue Book", men vi blev överhoppade med jobb. Intresset var så stort och så många rapporter strömmade in, att vi inte hade någon möjlighet att skilja "bra" rapporter från skräpet. Vi fick lov att sluta. Det fungerade bara inte.

Tillfrågad om det rapporterade UFO som irriterade Mondale-planet, log emellertid generalmajor Komura, och kunde inte förneka händelsen. Inte heller ville han neka till möjligheten att undersökning av UFO-fenomen "kanske kan ligga i nationens intresse". Han gav mig en antydning genom att berätta följande:

- Vi samarbetar mycket med din regering. Kom

ihåg hur vi inbjöd er "Foreign Technology Division" för att undersöka MIG-25-planet, som vi mottog från en avhoppad sovjetpilot. FTD är den avdelning som Project Blue Book opererade under. Vi har samarbetat många gånger vid andra fall, och besökare från en främmande planet skulle verkligen vara en grund för undersökningar.

Tillfälliga läckor, fragmentariska ledtrådar, ett leende från en generalmajor - ogripbara ledtrådar. Det är ingen trevlig situation. Men beträffande UFO-situationen i Japan så är det allt vi har. Och det verkar tillräckligt för att vi skall våga dra tre slutsatser:

För det första så är ansvariga personer i maktställning oroliga över att UFO:n är nyfikna på militära anläggningar i Japan. Dessa myndighetspersoner har inte bortsett från möjligheten att UFO:n är fientliga inkräktare från en annan värld.

För det andra så undersöker japanska myndigheter UFO, och av rädsla för att oroa allmänheten, så gör de det i hemlighet.

För det tredje, så pågår ett nedtystande av hela saken.

Generallöjtnanten som sade för mycket

Allt detta för oss tillbaka till mannen som sade för mycket om UFO vid en presskonferens - japanska flygvapenchefen generallöjtnant Akira Hirano.

56-årige Hirano är ytterligare en veteran från andra världskriget, och inget dumhuvud. Han är faktiskt en hängiven och flitig man, speciellt skicklig i regeringsfrågor, och det är inte troligt att han av misstag skulle försäga sig inför en publik bestående av journalister. Eftersom ingen uppföljning har gjorts av hans medgivande rörande UFO-undersökningar i det tysta - och det fanns ingen möjlighet att intervjua honom - kan bara en slutsats dras: Hirano's kommentar var en "försöksballong", avsedd att testa allmänhetens reaktion på nyheter rörande utomjordiska besökare.

En liknande "försöksballong" släpptes upp i Washington nyligen - en officiell antydning om att president Carter kritiskt granskar hemliga dokument rörande UFO-aktivitet, och planerar att snart göra större avslöjanden. Det är möjligt att ledare i Washington, Tokyo och andra huvudstäder är mycket medvetna om att UFO-mysteriet är för viktigt för att hållas i ett hemlighetsfullt dunkel, och att något sorts tillkännagivande snart kommer från flera regeringar, inkluderande Japans.

Om så skulle ske, skulle antligen ett mysterium, som hela mänskligheten förtjänar att vara medveten om, till slut befrias från myndigheternas hemlighetsfulla slöja.

Källa: UFO Report mars 1978

Översättning: Roger Ersson

Hänt se'n sist

Tvärt emot vad massmedia trodde när filmen "Närkontakt av tredje graden" gick upp på biograferna i slutet av februari, är det ont om UFO-rapporter.

Många tidningar menade att vi skulle drunkna i UFO-rapporter. Folk skulle se tefat överallt, sedan de påverkats av filmen, eftersom UFO-rapporter enbart kommer från människor med livlig fantasi, eller från sjuka människor med hallucinationer - allt enligt den förhärskande attityden till UFO-problematiken.

När denna sammanställning görs, i slutet av augusti, pekar mycket på att 1978 kommer att bli ett normalt år ifråga om UFO-rapporter.

En av orsakerna kan ses i den genomgripande utbildningen av våra fältforskare, som gör att miss-tolkningsfenomen har svårt att slinka igenom. Samtidigt lägger vi inte längre så stor vikt vid fjärrobserverationer, typ "prickar på hög höjd", utom när det gäller avvikande manövrer och formationer i sådant rapportmaterial. Det är mycket vanskligt att i efterhand bedöma vad en passerande ljusprick kan ha varit - och framförallt: det saknar helt bevisvärde och gagnar inte vår målsättning.

Här redovisas en del av rapportmaterialet i form av korta sammanställningar. Intressantare svenska fall tas också fortlöpande upp i fristående artiklar i kommande nummer av UFO-Information.

Flygande objekt krossade bilrutan

Värmland, Sjögerå (utanför Charlottenberg) 8 december 1977 klockan 07.10

En 21-årig traktorförare och hans flickvän iakttog ett märkligt stavformat föremål, som även attackerade den bil (diesel) de befann sig i och krossade bilens bakruta. Mannen berättar för vår distriktschef Bertil Bengtsson:

- Vi satt i bilen strax före en vägkorsning och inväntade en annan bil, som min fästmo skulle åka vidare med. Plötsligt började det slå mot bilradioantennen några gånger. På grund av isbildning på vindrutan kunde vi först inte se vad det var som orsakade detta... - Slagen fortsatte mot antennen och framskärmen under några sekunder, och sedan passerade ett kappliknande föremål förbi sidorutan så att vi kunde iakttä det i ca fem sekunder.

- Föremålet fortsatte sedan bakåt och krossade bilens bakruta!

- Vi steg omedelbart ur bilen för att se vad som hänt. I bakrutan hade slagits ett hål på ca 20 centimeter och en försänkning, ca 40 cm lång. Vi kunde inte hitta något föremål på platsen som kunde ha orsakat skadan.

- Föremålet var gulbrunt och liknade en stång med ca tio centimeters diameter. Vi såg aldrig hela längden på det och när vi steg ur bilen hade det redan hunnit försvinna.

Rpt.cent.anm.: Kan möjligen ha rört sig om en RPV (fjärrstyrd spionagerobot), men utseende och storlek förbryllar. I Kongsvinger på norska sidan har NATO en stor radaranläggning, som säkert intrasserar RPV från främmande makt.

Låda med fartränder

Västmanland, Grällsta (Västerås - Sala) 22 december 1977 klockan 13.40

Kerstin Harneman berättar om följande märkliga iakttagelse för rapportcentralen:

- Jag körde i bilen på väg 67 mot Sala, då jag på ca 500 meters håll såg ett flygplan i luften ovanför trädtopparna. Det verkade färdas emot mig.

- Samtidigt närmade jag mig Grällsta stuteri och såg då föremålet ca 20 meter uppe i luften. Det var inget flygplan, utan en fyrkantig "låda" i skarp gul färg och med blå eller svarta ränder längs kroppen. Kanterna var något avfasade och jag reagerade på att det "hängde" i luften. Storleken på "lådan" var som ett sportflygplan och observationstiden ca en minut.

Rpt.cent.anm.: Det här verkade vid första genomgång vara en låddrake! Vi har ringt runt i området men inte fått detta bekräftat. Och vem leker med drakar i december? Möjligheten kvarstår dock.

Sände ut nedåtriktat ljus

Västmanland, Kungsör 20 februari 1978 klockan 23.50

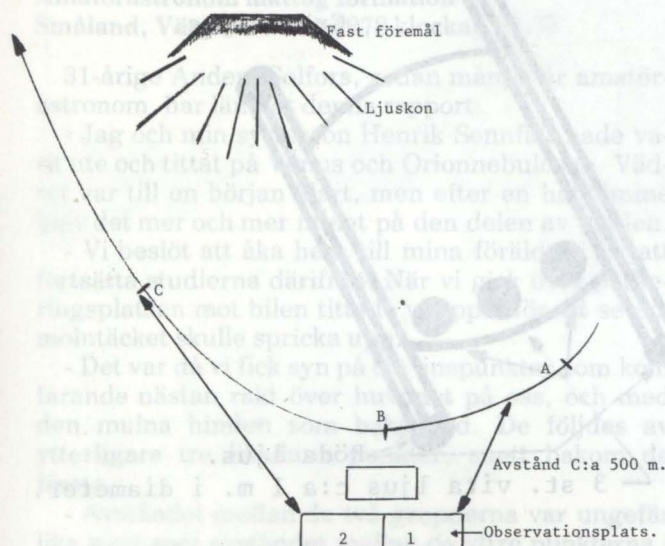
En 33-årig teletekniker har lämnat följande rapport till rapportcentralen:

- Jag skulle känna om dörren var låst och i samband därmed tittade jag ut och upptäckte ett starkt lysande föremål med fast vitt sken.

- Föremålet kom från öster och på en höjd av ca 150 till 200 meter, ljudlöst och med en hastighet av ca 100 km/h vid punkt A (se skiss), för att sakta ned till nästan stillastående vid punkt B. Därefter började det sakta svänga i nordlig riktning och öka farten till ca 100 km/h igen.

- Objektet skymdes då av ett hus, varför jag springande begav mig till observationsplats 2 och kunde där se föremålet igen. Det höll samma fart som tidigare, med vid punkt C blinkade det till och ökade farten.

Observatörens skiss av händelseförloppet i Kungsör.

- Efter ca två sekunder kom en ny blinkning och därefter en oerhörd acceleration, då det växlade färg från vitt till rött. Denna färgväxling inträffade två gånger och därefter försvann det som en liten prick i fjärran i nordlig riktning.

- Jag uppfattade objektet som mellan 5 till 8 meter i diameter och som närmast var det ca 500 meter från mig. Ljuskenet riktades nedåt från någonting som gjorde att det avskärmades uppåt. Totala observationstiden var närmare en minut.

Upplyst inifrån

Småland, Hjortsberga (Alvesta) 22 februari 1978 klockan 17.55

Fru Lisbeth Blomberg, boende i Hult, har lämnat denna rapport till vår fältforskar Tommy Nilsson:

- Jag var på väg till granngården för att hämta mjölk. Då jag befann mig ungefär 150 meter från huset såg jag plötsligt något som liknade en stor ballong.

- Den var gråblå till färgen och tycktes vara upplöst inifrån med ett fast ljusken. Som jag bedömer var den ca 30 till 40 centimeter i diameter, men jag kan inte uppskatta avståndet till den.

- Jag har aldrig sett något liknande, varför jag blev stående på vägen mycket förvånad. Föremålet verkade stå helt stilla i luften, men efter ungefär en minut drog det sig österut och försvann. Föremålet var helt ljudlöst och det var helt vindstilla. Totala observationstiden var ca en minut.

Rpt.cent.anm.: Kunde ha varit en varmluftsballong men förflyttningen från stillastående och det hastiga försvinnandet (utan höjdändring) stämmer inte.

Dagsljusobservation

Medelpad, Sundsvall 1 mars 1978 klockan 15.03

Arthur Jonsson har inkommit med denna dagsljusrapport:

- Det var vackert väder med strålende sol och jag satt vid fönstret och tittade ut. Där på himlen får jag se tre föremål med exakt lika inbördes avstånd i en trepunktsformation. De färdades i sydvästlig riktning och utstrålade ett intensivt blåvitt sken.

- Jag ropade på frugan, som tog sig fram till fönstret på tre sekunder! Då hon kom dit hade ett objekt hunnit försvinna, medan de två andra fortfarande var i sikte. Tillsammans kunde vi följa dem i ytterligare 7 till 8 sekunder tills de försvann som små prickar rakt ut i rymden.

- Föremålen hade en absolut rak och vågrät kurs och följde inte jordens rundning, som t.ex. satelliter och flygplan.

Rpt.cent.anm.: Efterforskningar har visat att objektet inte kan tillskrivas någon känd flygaktivitet i området.

Två säregna upplevelser på samma plats

Öland, Räpplinge 13 och 31 mars 1978 kvällstid

Vår distriktschef Gunnar Schelin har utrett ett intressant händelsesammanträffande på samma plats. Båda med kort varaktighet och därför inte så exakta uppgifter. Här ett sammandrag:

Lantbrukare Lars Arvidsson färdades i traktor mellan byn Hörninge mot Tryggestad den 13 mars. Klockan 20.15 befann han sig vid Solberga och uppfattade då, på ca 15 meters avstånd, två blinkningar från en strålkastare, av storlek som från en moped.

Arvidsson trodde först att det var ett fordon som ville förbi, men blev sedan överrumplad då han kunde konstatera att ljuskällan befann sig två meter över marken, samtidigt som han kände en stark hetta strömma mot sig.

Traktorn gick med fullt motorvarv och utan störningar. Detta gjorde att Arvidsson ej kunde uppfatta ev. ljud från ljuskällan. Vädret var lugnt och molnigt.

Den 31 mars klockan 20.10 passerade Arvidssons maka Marianne, tillsammans med 12-årig dotter och dennes kamrat, samma plats varvid följande inträffade:

Plötsligt strömmade en ljusstråle genom bilens främre högra sidoruta, och ett brunbeige föremål kunde samtidigt iakttas. Det hördes ett tydligt "smack" i rutan, och fru Arvidsson kände samtidigt som om hon fick en kraftig örfil på nedre delen av höger kind.

Hon tvärstannade och backade tillbaka ett stycke för att undersöka om hon kolliderat med något som blivit liggande på vägen. När hon steg ur bilen kändes en koncentrerad lukt av as.

Hänt se'n sist

Bilen, som var ganska smutsig, undersöktes noga dagen efter, men inga spår efter någon sammanstötning med "något" kunde hittas. Man besökte även platsen för händelsen, men ingen aslukt fanns då kvar.

Fem lysande objekt på myr

Jämtland, Hede 20 mars 1978 klockan 21 - 22

Vår distriktschef i Sundsvall, Loy Solli, har efter utredning sammanställt denna intressanta rapport:

Hemmansägare Gustav Hansson hyr ut stugor till turister vid Nysäters fäbodan vid Särvfjället. Denna kväll satt han i huvudbyggnaden och tittade på TV när han upptäckte starka ljussken ute på den angränsande myren (inga TV-störningar förekom). Han tog ingen notis om det då eftersom han trodde att det var snöskoteråkare.

Sedan mer än en halvtimme förflutit tyckte han det var konstigt att ljusen fortfarande stod stilla, varför han uppmärksammade sin son Tore på det hela. Flera turister uppmärksammade nu också fenomenet.

Det var fyra klart lysande föremål ute på myren på uppskattningsvis 700 meters avstånd och deras ljussken återkastades av snön. Ett stycke västerut hängde det femte och lite större föremålet över trädtopparna, medan de övriga befann sig i marknivå och hade skogen som bakgrund. Föremålen hade en skenbar storlek av en halv meter och utstrålade ett gult sken.

Till slut föreslog sonen Tore och en av turisterna, Erik Söderback, att man skulle ta sig ut på myren för att se vad det var för något.

Tore körde rakt mot ljusen med skoterns strålkastare påslagen. Denna distraherade honom, och plötsligt upptäckte han att de lysande objekten var försvunna, eller hade slocknat.

Erik Söderback, som samtidigt körde med en annan skoter västerut, iakttog emellertid hur samtliga föremål avlägsnade sig i västlig riktning, med samma hastighet som ett jetjaktplan.

Platsen ute på myren har undersökts men några spår i snön, som kan tyda på en landning, har inte kunnat upptäckas.

Närobservation av andra graden?

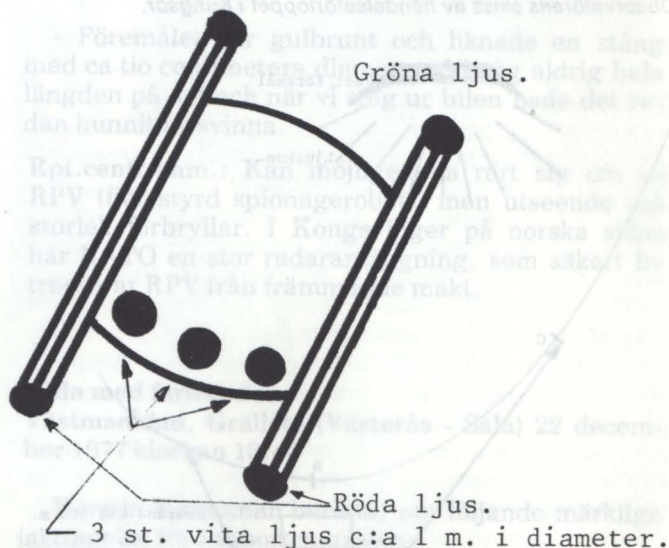
Värmland, Säffle 28 mars 1978 klockan 19.55

Köpman Hans Rosenberg iakttog tillsammans med Anita Johansson en märklig luftcirkus ovanför Säffle ridhus. Herr Rosenberg berättar:

- Vi hörde ett dovt mullrande ovanifrån och upptäckte ett föremål på himlen, som vi trodde var ett flygplan på väg att störta.

- Ungefär 50 meter från marken stannade föremålet upp i luften, och efter ca en minuts stillastående

Så här såg föremålet ut vid luftshowen i Säffle. Hans Rosenbergs egen teckning.

vände det tvärt och styrde mot oss. Det stannade igen och cirklade sedan ovanför oss i ca två minuter. Därefter steg det snabbt lodrätt uppåt till en höjd av ca 150 m. Där befann det sig i två minuter cirklande runt ridhusområdet och Electrolux industrianläggning.

- Efter denna tidsrymd förflyttade det sig blixtnsnabbt 200 meter i sidled och befann sig då ovanför yrkesskolan, under en till två minuter. Vi sprang då in i ridhuset och ringde till polisen. När vi kom ut igen hörde vi hur mullret avtog i styrka och trodde då att objektet var på väg bort.

- Plötsligt ökade mullret i styrka och blixtnsnabbt dök föremålet upp igen ovanför ridmanegens tak. Där befann det sig under ca en minut varvid det tänkte tre ljus i fronten. Därefter accelererade det och försvann söderut med oerhörd hastighet. Klockan var då 20.07.

- Samtidigt med objektets försvinnande slocknade gatljusen i området. Jag uppskattar föremålet som mellan 8 till 10 meter i diameter och har försökt beskriva det med bifogade skiss. Som närmast var det ca 50 meter från oss.

Rpt.cent.anm.: Fallet har väckt uppståndelse i staden med en del gliringar och kommentarer i lokalpressen. En förklaring framkastades, att det var två jetjaktplan som "lekte tafatt", vilket styrktes av det mullrande ljus som hördes.

Detta kan vara ett praktexempel på en misstolkning - men F7 Sätenäs förnekar att några plan varit uppe.

Stämningen är såpass pinsam, att vare sig polis eller ansvariga vill uttala sig. Det har således t.ex. inte gått att få bekräftat strömavbrottet trots att flera såg detta, och vi kanske får anledning att återkomma till fallet.

Amatörastronom iakttog formation

Småland, Växjö 29 mars 1978 klockan 20.35

31-årige Anders Solfors, sedan många år amatör-astronom, har lämnat denna rapport:

- Jag och min systerson Henrik Sennfält hade varit ute och tittat på Venus och Orionnebulosan. Vädret var till en början klart, men efter en halvtimme blev det mer och mer mulet på den delen av himlen.

- Vi beslöt att åka hem till mina föräldrar för att fortsätta studierna därifrån. När vi gick över parkeringsplatsen mot bilen tittade vi uppåt för att se om molntäcket skulle spricka upp.

- Det var då vi fick syn på tre ljuspunkter som kom farande nästan rakt över huvudet på oss, och med den mulna himlen som bakgrund. De följdes av ytterligare tre likadana punkter, snett bakom de första.

- Avståndet mellan de två grupperna var ungefär lika stort som avståndet mellan de yttre punkterna i varje grupp. Båda grupperna flög i svag plogformation från söder mot norr och vi hann iakttä dem i ca fyra sekunder innan de försvann bakom husen. De flög under molnhöjd.

- En halvtimme senare ringde jag Växjö flygplats för att höra om de visste något - men de skrattade bort det hela!

Ljudlöst objekt med kraftiga ljus

Småland, Liatorp 29 maj 1978 klockan 22.40

45-årige Tage Gustavsson har lämnat denna redogörelse till vår fältforskarer Bo Martinsson i Älmhult:

- Jag kom hem sent, men gick ändå ut och vattnade mina plantor i trädgården. När jag håller på med detta hör jag plötsligt ett vinande ljud, som när ett segelflygplan sveper fram på låg höjd.

- Det var alltså som ett vindsus och inget som helst motorljud, och när jag tittar upp ser jag två vita och ett rött ljus, med det röda i mitten. Alla tre hade fast sken och satt i rak linje på ett diffust föremål av ett sportflygplans storlek.

- Ljusen var så starka att jag inte kunde uppfatta några detaljer av själva föremålet och hela händelseförloppet tog en halv minut.

Stor triangel med ljuspunkter

Närke, Hjortkvarn 15 juli 1978 klockan 00.30

34-årige Lars-G. Andersson, boende på gården Sandvik, har för Mats Nilsson lämnat denna redogörelse:

- Jag hade jobbat med en bilmotor fram till halvvett på natten och var ganska törstig. Eftersom jag inte fick upp något vatten var jag på väg mot garaget för att hämta en rörtång för att fixa vattenpumpen. När jag kommit halvvägs såg det ut som en satellit, som kom från öster.

- Men den kom inte vid horisonten, utan från skogen som ligger på det hållet. Den närmade sig och blev hundra gånger större än en satellit. Det var ett stort föremål med en skenbar diameter som fullmånen, men i verkligheten skulle jag uppskatta storleken till mellan 20 och 30 meter.

- Föremålet ändrade utseende oerhört fort, men blev sedan som en stor triangel med en av spetsarna uppåt. I denna triangel fanns färgpunkter som jag aldrig sett tidigare. Det var 15 till 20 olika färger, som var och en kom från skilda källor eller lampor på föremålet.

- Den här triangelformade tingesten rörde sig sakta mot väster och alla lamporna hade fast sken. När den hunnit till mitten av himlen stannade den upp i ungefär en halv minut och blev hängande stilla i luften. Samtidigt ändrade det form till ett klot. Storleken var dock som tidigare.

- Föremålet fortsatte sedan mot sydväst, mot skogen på detta håll. Där steg den plötsligt rakt upp över trädtopparna och försvann. Hela händelseförloppet tog ungefär fem minuter, och vad som förvånade mig mest var att ingenting hördes. Vi har en mjölk-kyl som arbetar dygnet runt, och för att få helt tyst och kunna lyssna efter ljud under iakttagelsen, drog jag ur kontakten och stoppade kylanläggningen. Vid observationen stod jag bara ett par meter från mjölkkrummet, men ingenting hördes då heller.

- I övrigt var det klart väder och ingen märkbar vind. Jag uppskattar att föremålet passerade på ca 800 meters höjd.

Rpt.cent.ranm.: Höjden kan ha varit mycket låg eftersom objektet tycktes stiga brant framför skogs-kanten för att liksom komma över trädtopparna.

Hunden ylade vid närkontakt

Uppland, Knivsta - Vallentunaområdet 16 juli klockan 01.07

53-årige vaktmannen Sture Sjöström färdades tillsammans med sin familj, Brigitta och Signe Sjöström och Helena Lindgren, i bil på E4 mot Stockholm. I bilen fanns också familjens hund.

De berättar för rpt.cent. att de i aktuellt område uppmärksammade en satellitliknande "stjärna", som kom österifrån. Den ökade hela tiden i storlek varför herr Sjöström bromsade in och stannade bilen på motorvägen.

Han stängde av bilradion och samtliga betraktade föremålet, som nu sänkte sig ned mot den parkerade bilen. Det hade nu vuxit till en storlek av mellan 15 till 20 meter och befann sig uppskattningsvis tio meter från bilen.

Familjens hund ylade hela tiden och samtliga blev ganska skrämda och har därför svårt att redogöra för detaljer. Föremålet beskrivs dock som ellipsformat med ett blåvitt sken. Tvärs över föremålet, ver-

tikalt i mitten, löpte ett svart streck, som liksom avgränsade ellipsen i två halvor.

Föremålet drog sig sedan sakta mot väster efter att ha passerat motorvägen. Det försvann på samma låga höjd och allt blev mörkt igen. Under hela iakttagelsen, på mellan 4 till 5 minuter, hördes inte ett ljud från objektet.

Arlanda ligger öster om motorvägen, men det får anses som uteslutet att ett flygplan, med t.ex. landningsstrålkastare påslagna, kan ha orsakat fenomenet.

Händelseförloppet stämmer till vissa delar med föregående rapport, men från båda platserna vidhåller man bestämt det datum man uppgett genom referens till andra händelser resp. dygn. Det rör sig således inte om iakttagelser av samma objekt där datum förväxlats.

Stort föremål med blinkande lampor

Bohuslän, Källered 16 juli 1978 klockan 23.15

Bo Isaksson har till vår fältforskare Mikael Nanne i UFO-Syd lämnat en rapport om ett föremål med blinkande röda lampor. Iakttagelsen var av relativt kort varaktighet, men kan möjligen ha ett samband med observationen från Hjortkvarn ett dygn tidigare.

Herr Isaksson befann sig, tillsammans med ytterligare tre personer, i bil på en skogsväg i Greggered. Han beskriver objektet som runt eller ovalt och med en diameter av ca 20 meter. Det färdades på ca 50 meters höjd över marken och hade en oval ring av mellan 5 till 8 lampor med rött ljus, som blinkade relativt snabbt. Objektet rörde sig snabbare än ett flygplan i riktning mot Landvetter, som ligger ca 4 mil från platsen.

Rapporten är således svag, men har tagits med enbart för det stora antalet blinkande lampor, som kommer igen även en månad senare i Gästrikland:

Blinkande lampor igen!

Gästrikland, Harmånger (N.Hudiksvall) 13 augusti 1978 klockan 21.55

Ytterligare en närkontakt med ett UFO med den intressanta karaktärstiken "blinkande lampor" redovisas här av vår fältforskare Robin Lindberg:

13-åriga Erika Westman var i byn Edsäter på väg hem från en kamrat då hon ovanför grannens ladugårdstak iakttog ett stort avlångt föremål med - ja, just blinkande lampor! Hon berättar:

- Jag kom cyklande över järnvägen då jag hörde hästarna gnägga. Reflekterade inte över detta utan fortsatte ett stycke tills jag reagerade på hästarnas oväsen.

- Jag stannade och vände mig om, och får då syn på ett stort avlångt föremål, hängande över Nils Johanssons ladugård. Det var lika stort som ladu-

Det var här jag stannade och tittade på föremålet över ladugårdstaket, berättar Erika Westman.

Foto: Staffan Andersson.

gårdstaket, men helt ljudlöst. Färgen var vitskimrande och föremålet hade ungefär fem lampor i rad, som lyste var för sig i lila, rött, blått, grönt och gult. Det var ett pulserande ljussken, som reflekterades i ladugårdstaket.

- Plötsligt for det fram en bit och sedan tillbaka, precis som när en fjäder far iväg med vinden. Jag blev då rädd och cyklade hem och betraktade där föremålet från vår yttertrappa. Det började då röra sig igen och avlägsnade sig i sydvästlig riktning. Jag rusade då in och berättade vad jag sett.

Vid intervjun berättade Erika att hon befann sig 60 meter från objektet. Vädret var klart och hon såg samtidigt månen. Observationstiden var 2 minuter.

Erikas mor, Gudrun Westman säger:

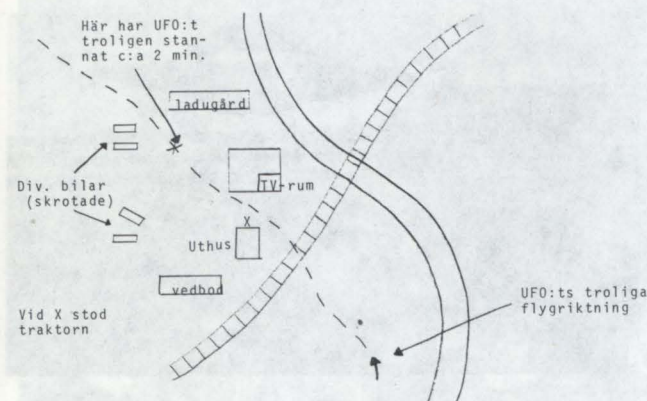
- Erika var alldeles vettsskrämd när hon kom in och berättade vad som hänt. Men eftersom flera andra sagt att de sett sådana här föremål tyckte jag att vi också kunde berätta om Erikas upplevelse.

Vid intervju med familjen Westmans granne Nils Johansson, ägare av nämnda ladugård, och dennes dotterdotter Mari, framkom ytterligare intressanta uppgifter:

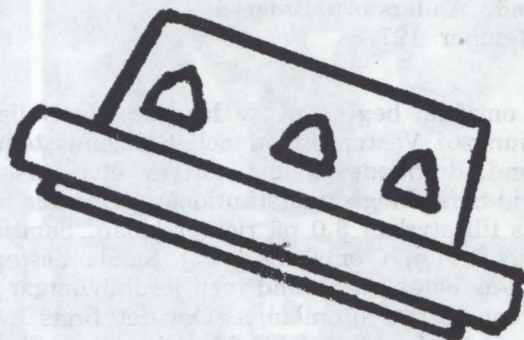
Johanssons TV slutade att fungera vid 22-tiden. Mari ämnade se "Farligt uppdrag" då teven slocknade! Vid tillfället var hon ensam hemma och förmodade att det var något fel med mottagaren. Hon vidtog inga andra åtgärder än att vänta, men inget hände. En kvart senare kom morfadern hem och Mari berättade om felet, varefter teven stängdes av. Dagen efter fungerade den igen utan anmärkning.

På morgonen, efter Erikas observation, upptäckte Nils Johansson att traktorn inte startade. Batteriet var helt urladdat, varför han fick rulla igång fordonet. Vid provstart, med samma batteri, under intervjun fem dagar senare uppstod inga startproblem, traktorn är f.ö. lättstartad både vinter och sommar.

Planskiss över Nils Johanssons gård.

Harry Carlssons skiss av det fönsterförsedda föremålet.

Retroaktivt

Unik Dagsljusobservation

Småland, Påskallavik (S.Oskarshamn) 27 augusti 1977 klockan 11.30

48-årige Harry Carlsson har lämnat följande rapport till Gunnar Schelin:

- Tillsammans med min hund promenerade jag på en skogsväg över Fågelsjö gårds marker. Det var soligt och fint väder och när jag kommit fram till ett mindre berg upptäcker jag att hunden, som sprungit ett stycke i förväg, kommer rusande tillbaka mycket rädd och uppgjagad.

- När jag försöker lugna hunden hör jag plötsligt en utdragen ljudknall och ser samtidigt ett skarpt bländande ljussken. Det är så starkt att jag måste hålla händerna för ögonen.

- Efter några sekunder, när jag åter kan se, springer jag upp på det lilla berget och får då i nordvästlig riktning se ett svävande föremål, som det jag ritat på skissen. Objektet befinner sig då på ungefär 150 meters avstånd från mig, och ca 30 meter över marken.

- Jag ser det mycket tydligt - det är silvergrått i färgen och det har triangelformade fönster med avrundade hörn. Fönstren är gula i färgen och själva föremålet utstrålar ett svagt ljus, som om det skulle vara självlysande. Det har en skenbar storlek av 4 till 5 meter, och det skulle i praktiken betyda att det var mellan 6 till 8 meter, om man tar hänsyn till bildförminsningen vid detta avstånd.

- Efter några sekunder rör det sig i en halvcirkel, motsols, mot den plats där jag står, samtidigt som det stiger till ungefär 150 meters höjd. Det stannar snett ovanför mig och står då snett i luften, och jag kan då se fönstren igen.

- Ytterligare några sekunder senare försvinner det mycket snabbt i sydvästlig riktning.

- Med undantag av ljudknallen i början, manövrerade föremålet helt ljudlöst. Totala observationstiden var närmare en minut.

"Smygande" klot med antenner

Blekinge, Karlshamn 29 augusti 1977 klockan 22.05

Fru Hertha Lindqvist berättar om en märklingstingest för rapportcentralen:

- Jag skulle just titta på den sena nyhetssändningen på TV, då min hund ville gå ut. När jag släppte ut hunden tittade jag samtidigt mot himlen för att se om det skulle bli regn. I västlig riktning iakttog jag då ett rött föremål med en skenbar storlek som en tennisboll.

- Det blev större och större och kom emot mig, samtidigt som jag hörde ett surrande ljud. När klotet var mitt över hustaket var det i samma storlek som fullmånen, och jag kunde då se att det från överdelen stack ut fem till sex spröt, även de i samma glödande färg.

- Höjden till föremålet är svårt att bedöma. Det fortsatte sedan bortåt Fridhemsområdet och försvann som en liten prick vid horisonten. Jag tror att det var någon sorts spionfarkost, eftersom den kom smygande på så låg höjd, slutar fru Lindqvist.

Rpt.cent.anm.: Meteorolog Lars-Ivar Kahrl på F17 i Kallinge uppger att väderballonger skickas upp från flygflottillen klockan 01 på natten och klockan 13 på dagen, varför det är otänkbart att det varit en sådan. Inga militära flygningar förekom denna kväll i området.

UFO-iakttagelser och jordbävning Småland, Anderstorp/Broaryd 6 september 1977

Ett område, begränsat av Harplinge i Halland, Svenljunga i Västergötland och Smålandsstenar i Småland, drabbades denna natt av ett jordskalv, som vid Seismologiska institutionen i Uppsala uppmättes till styrkan 3,0 på richterskalan. Samtidigt iakttoogs UFO:n i området kring Smålandsstenar.

UFO-aktivitet i samband med jordbävningar har ofta rapporterats utomlands. Om det finns något samband får framtida UFO-forskning visa. Skalvet var det kraftigaste som registrerats på flera år i landet.

En dam boende i utkanten av Broaryds samhälle ringde till Värnamo Nyheter redaktion och berättade, att hon denna natt vaknade av ett dånande eller vinande ljud. Då hon tittade ut genom fönstret såg hon en rund, lysande farkost passera. Föremålet var så nära, och gick på så låg höjd, att hon även kunde iaktta vitklädda varelser, som stod på något som hon liknade vid en sarg runt farkosten.

Ett kalasfall!! Rapportcentralen ringde VN:s redaktion för att få kvinnans namn och adress för vidare utredning. Men tji - uppgifterna hade kastats efter det att notisen skrivits ut.

Efter en tid skickades en man från rapportcentralen i Köping till området för att göra efterforskningar och försöka spåra kvinnan. Det lyckades inte, men vid förfrågan hos Värnamopolisen fick vi uppgifter, att ett polisbefäl iakttagit ett oidentifierat luftfenomen "jordbävningsnatten".

En personlig intervju kunde därefter göras med polisman Östen Johansson vid besök i hans hem i Anderstorp.

Vid observationstillfället var Johansson ute i villaträdgården. Det var klart och vindstilla och stjärnor och måne kunde ses. Föremålet upptäcktes i nordost, ca 50 grader, och hade en skenbar storlek av 1,5 till 1 meters diameter. Det färdades med en helt otrolig hastighet, och totala observationstiden var högst 15 sekunder.

Enligt Johansson var föremålet runt, mattlysande och med klart lysande punkter i den mattlysande massan. Rundelens kanter var ganska klart avgränsade, och de lysande punkterna var ungefär lika klara som stjärnorna. Möjligen gjorde det en kursändring åt vänster varefter det försvann i sydväst, ca 200 grader. Föremålet hade ingen eldsvans eller rök efter sig.

Rpt.cent.anm.: Alltid något! Men, trots all möda vi lagt ned på detta har vi inte kunnat få fram mer detaljer. Redovisningen tas med här eftersom många intresserade ringt upprepade gånger och frågat hur långt vi kommit i fallet.

UFO-utställningen drog över 10.000 besökare!

Foto: Karl-Olov Petterson.

Sommarens UFO-utställning i Köpings museum har besökts av över tiotusen personer. En bidragande orsak till succén var kanske detta "flygande tefat", som stod på Ikea's parkeringsplats, väl synligt från E4:an. Det är 5,5 meter i diameter och väger 250 kilo.

Köpings kommun satsade totalt 7.300 kronor, i huvudsak till annonsering och affischer, medan Köpings UFO-förening bidrog med 100-tals arbetstimmar och övriga omkostnader.

Det material som visades på ca 35 utställnings-skärmar i muséet har dubblerats och finns nu att hyra genom UFO-Nyköping/Carl-Anton Mattsson, Östra Bergsgatan 17, 611 00 Nyköping.

Utställningen visas under oktober i Kiruna, och centralgruppen förhandlar nu om en större "UFO-expo", som preliminärt skall sättas upp i Stockholm under februari.

En förutsättning för att fortlöpande kunna utveckla och genomföra sådana här lyckade evenemang, och samtidigt hinna sköta tidningen UFO-Information, marknadsföring, utredningar av UFO-fall, rapportcentralen och utbildning, är att centralgruppen får arbetsro.

Många reagerar negativt när de ringer till centralgruppen och möts av en automatisk telefonsvarare. Är det något viktigt så ring vidare på de nummer som anvisas, eller försök igen på meddelad telefon-tid. Detsamma gäller de som skriver brev, med frågor av allmän karaktär, och inte får svar inom rimlig tid. Dessa brev går vidare till olika lokala UFO-Sv.grupper, som i sin tur försöker besvara dem.

Hela UFO-Sveriges verksamhet bedrivs som ideellt arbete på fritid, utan någon som helst ersättning. Det gäller således att tillvarata resurserna och arbeta konkret. Skall vi sitta och nöta andan på skrivbordsstolen och syssla med oväsentligheter, t.ex. organisatoriska frågor, blir ingenting uträttat och hela verksamheten stagnerar.

UFO-Sveriges huvudsakliga målsättning är, att åstadkomma en attitydförändring till UFO-fenomenen - och det sker effektivast med de arbetsformer som nu praktiseras.

Thorvald Berthelsen

Svensk UFO 78

En vetgirig publik ser filmerna forntida gåtor.

Under juli månad genomfördes i Nyköping, för första gången i Sverige, en temavecka på ämnet UFO. Arrangör var UFO-Nyköping Tvärvetenskaplig förening, och evenemanget kan ses som en ny milstolpe i svensk ufologi.

De sex dagarnas aktiviteter bestod främst av olika föredrag, två per kväll, men även filmföreläsningar. En utställning fanns uppställd i foajén och UFO-Sveriges stillfilm visades varje dag.

Bland de mest uppskattade programpunkterna var premiärvisningen av Sala-gruppens nya stillfilm "Forntida gåtor", och bland föredragen drog ing. Lehel Répits redovisning av den s.k. galaxmotorn många åhörare. Ett annat högtintressant föredrag svarade Jan Fjellander för. Han uppehöll sig länge vid en nyutkommen bok av Trevor James Constable, "The Cosmic Pulse of Life", där UFO tas upp som en annorlunda livsform och inte som några maskiner. Bl.a. visades foton ur boken, tagna i infrarött ljus, som verkar föreställa mikroorganismer. Problemet är bara, att dessa organismer är över trettio meter långa, och de har fotograferats på låg höjd i vår atmosfär.

Temaveckans mest långväga gäst var Kolbjörn Stenödegård från Norsk UFO-Center i Trondheim. Han redovisade ett antal intressanta norska UFO-fall.

Stillfilmen "Forntida gåtor", som visades, hade en närmast professionell karaktär. Musiken matchade väl de ca 100 utmärkta bilderna. Den tar upp

En 30 minuter lång film om galaxmotorer. Ingenjör Lehel Répits till vänster diskuterar sin "galaxmotor" med ingenjör Alf Nützmänn från Nyköping. Nützmänn har själv byggt en liknande motor tidigare.

olösta gåtor i vårt förflutna på ett öppet och sakligt sätt. Publikisiffrorna nådde sin toppnotering denna onsdagskväll, och fler stolar fick skaffas fram.

En annan föredragshållare, som verkligen fick publiken med sig, var Reinhold Carleby från Sollefteå. Han demonstrerade en ny tillverkad kopia av sin omtalade elmotor, som är tillverkad efter en mer än två tusen år gammal ritning. Han redovisade också nya upptäckter från Cheops pyramiden och omnämnde även ett nytt motorbygge som går ut på riktad centrifugalkraft. Varje kväll fördes också, efter de egentliga programpunkterna, både intensiva och långvariga diskussioner.

Pressbevakningen var utomordentlig under hela veckan med stora reportage i samtliga lokaltidningar. Även lokalradion ägnade UFO 78 uppmärksamhet i ett programinslag.

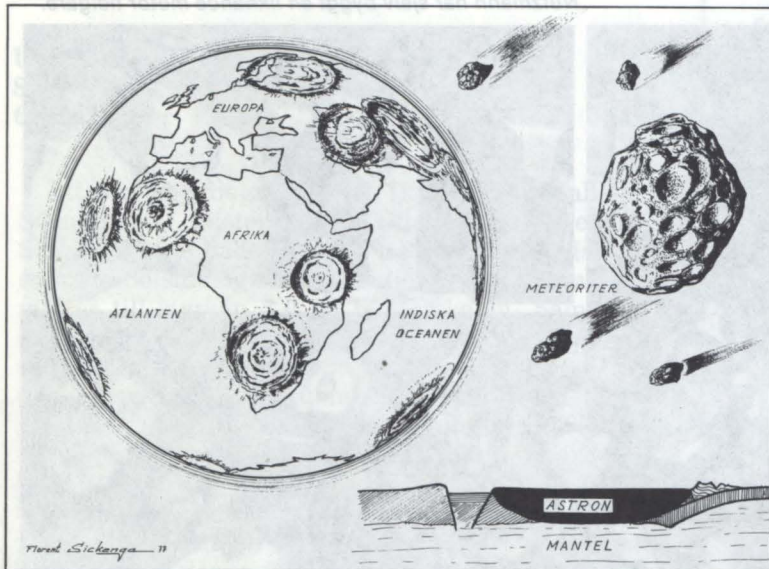
Sammanfattningsvis kan sägas att "Svensk UFO 78", trots att det arrangerades mitt i semestermånaden, var ett lyckat drag. Och redan nu finns långt framskridna planer på ett "Svensk UFO 79" i Stockholm under senkvintern. Ekonomiskt sett var evenemanget kanske inte så lyckat, och arrangörerna fick täcka upp förlusterna med ca tusen kronor.

Idén är dock någonting att satsa på och vi efterlyser därför grupper eller enskilda medlemmar som kan tänka sig att arrangera "Svensk UFO 1980", men hör av er snart eftersom det fordras lång planering.

Carl-Anton Mattsson

Gigantiska meteornedslag gav jorden dess utseende

över 10.000 besökare!

En gång i tiden, för mer än tre miljarder år sedan, var jordens yta översållad med kratrar från nedfallande meteoriter. Den var på den tiden mycket månläk. Ända till för kort sid sedan ansåg man detta vara en gångbar teori. Nu har man emellertid också fått bevis för att den är riktig. Med instrument placerade i rymden har geologiska formationer upptäckts under jordytan, vilka styrker teorien om att vår planets tidiga utvecklingsskede har varit mycket våldsamt.

Gigantiska meteoriter, både mindre och större än hundra kilometer i diameter, har en gång fallit ned från rymden. Det är inte helt omöjligt att de har bidragit till att liv kunnat utveckla sig på jorden.

De nya upptäckterna kring jordens tidiga historia stämmer väl överens med vårt solsystems förhistoria, såsom den har avslöjats av en rad rymdsonders observationsinstrument. Samtliga planeter och månar som hittills blivit fotograferade visar alla samma häftiga skapelsehistoria: Ytan på planeterna Merkurius, Venus och Mars är täckta av otaliga nedslagskratrar. Likaså på vår egen måne, de båda marsmånarna Phobos och Deimos samt åtminstone en av Jupiters månar. Allt flera bevis samlas till en helt ny skapelseteori enligt vilken vårt solsystem, ca fem miljarder år gammalt, föddes ur ett ofantligt stort gasmoln. Det komprimerades under gravitationskrafter och kanske också genom yttre tryck, exempelvis av en närbelägen supernova, sålunda en exploderande stjärna.

I det gasmoln som skulle bli vårt solsystem höjdes trycket i centrum så högt, att termonukleära reaktioner startades, en ny stjärna föddes och blev vår sol. Runtom solen samlades materia i mycket små enheter, kanske en jätteskiva av olika material, där de lättare ämnena fanns i periferin och de tyngre nära solen.

Skivan blev genom gravitationskrafterna småningom ostabil, och materialet började klumpa sig samman till klippstycken av ca fem kilometers storlek. Även dessa planetoider sammanslogs under inverkan av gravitationskrafter men nu till än större enheter och slutligen till planeter. För mellan 4,5 - 4 miljarder år sedan pågick denna gigantiska sammanslagningsprocess. Därefter förekom förvisso även då meteoritnedslag av jätteformat, men nedslagsfrekvensen avtog.

Nytt asteroidbälte

En del överblivna planetoider finns kvar från skalpelsetiden än i dag, men nu i en tämligen samlad grupp. Så antas att asteroidbältet runt solen mellan planeterna Mars och Jupiters banor utgör överblivna rester från begynnelseiden. Det finns minst 480.000 småplaneter med en diameter av inte mindre än en och en halv kilometer. Den störste, Ceres, har en diameter av över 1.000 km. Det finns förmodligen ännu ett asteroidbälte, men det ligger i vårt solsystems yttre områden.

Nyligen upptäcktes ett objekt mellan planeterna Uranus och Neptunus. Det kallades objekt Kowal, efter upptäckaren, men har nu döpts om till Chiron och anses vara solsystemets tionde planet. Men Chiron är mycket liten och kan mycket väl tillhöra en familj av yttre asteroider. Också de är samlade i ett bälte kring solen.

Ännu i dag passerar en del småplaneter, stora stenblock på ungefär 20 kilometers längd, förbi jorden. Ett sådant rymdberg är Ikaros, som korsade jordens bana den 20 juni 1968. Lyckligtvis hade jorden just passerat och missade kollisionen med något över 6 miljoner kilometer.

En kollision med en jätteasteroid skulle kunna innebära en stor katastrof för jorden. Ett nedslag på land medför en gigantisk tryckvåg och obeskriv-

Nordiskt UFO-samarbete

Ett 30-tal representanter från de nordiska UFO-organisationerna deltog vid NUFOG-konferens i Tönsberg under pingsten.

Foto: Ingvar Damm.

Sedan kom det rusande neråt igen mot marken, med samma förskräckliga fart som det hade när det låg upptåt. Det såg ut som om det skulle slå rakt ner i marken, men så tvärvannade det endast en liten bit ovanför kottopparna vid Bergskollen och började på nytt sitt underliga smurrande omkring sig själv, samtidigt som det förflyttade sig i en spiralformad bana på låg höjd över skogen. Sedan upprepades de raka förflyttningarna några hundra meter i taget, följt av det där underliga smurrandet. På samma sätt som tidigare lyfte det också nu med fast sken.

Under två dagar, 13 och 14 maj, samlades ett 30-tal representanter från en rad nordiska UFO-organisationer till en konferens i Tönsberg, Norge.

Målsättningen var att förbättra och effektivisera kommunikationen mellan nordiska UFO-organisationer och Norden i förhållande till organisationer över hela världen.

Som samsarbetsorgan bildades därför **Nordic UFO Groups**, vars första uppgift blir att förbättra utväxlingen av information till och från Norden. Styrelsen består av resp. ordförande från var och en av de anslutna nordiska organisationerna.

Idén till denna utveckling har arbetats fram av främst Kolbjörn Stenödegård i Norsk UFO-Center, och den lokala avdelningen av NUFOG i Tönsberg stod bakom de praktiska arrangemangen vid detta första möte. Liknande möten skall genomföras varje år för att ytterligare effektivisera verksamheten.

Nordic UFO Groups sänder under vintern ut sitt första nummer av "Nordic UFO Newsletter", som primärt skall informera till seriösa UFO-organisationer utanför Norden. Denna tidning (stencilerad) skall utkomma med fyra nummer per år. Den är en utväxlingstidskrift för våra globala kontakter och således inte en publikation som privatpersoner kan prenumerera på.

Från Riksorganisationen UFO-Sverige deltog Thorvald Berthelsen, Ingvar Damm, Jörgen Granlie, Jan Eriksen och Jan-Ove Sundberg. Den näm-

lig förödelse. Om meteoriten däremot slår ner i havet, kan en flera kilometer hög flodvåg uppstå och svepa över utsträckta landområden samt åstadkomma än större förödelse än vid ett nedslag på land.

Man håller det för möjligt, att ett jättenedslag kan ha förorsakat en plötslig avkylning av jordatmosfären, vilket hade till följd att jätteödlornas tid slutade så tvärt.

En kosmisk katastrof skulle även i dag kunna medföra fatala följder för jordelivet. Men risken att vår planet råkar ut för en sådan katastrof är lyckligtvis mycket liten.

Formade jättenedslag kontinenterna?

Det våldsamma bombardemang jorden en gång har utsatts för återspeglas på månen, där det finns mer än 300.000 kratrar med en diameter av över en kilometer. Också de s.k. månhaven är minnen efter jättenedslag av meteoriter i storlek som en del andra, vilka fortfarande återfinns i asteroidbältet.

Jorden, som från begynnelsen var en mycket större himlakropp än månen, tros ha utsatts för minst lika omild behandling. Så har också verkligen varit fallet: Med satellitobservationer har man kunnat fastslå, att stora avvikelser finns i jordskorpan, som tyder på att för länge sedan rymdstenar på 50 till 100 km storlek har fallit ner. De har efterlämnat en sammansmält, motståndskraftig bergmassa på nedslagsplatsen med en cirkelformig förkastning runt om, som i en del fall fortfarande finns bevarad, trots den tidrymd som förgått.

De hopsmälta, cirkelformiga stenmassorna som efterlämnades kallas för astrons, (se teckningen). Dessa ger intryck av att ha varit formgivare åt en del av jordens kontinenter. Så är Västafrika, från Ghana till Marocko, i grova drag cirkelformig. För tre miljarder år sedan fanns här en jättelik krater, som också ompändade Lybien och Tunisien.

En stor del av Sovjet och Polen, Österrike, Öst- och Västtyskland samt Finland och Sverige, har en gång tillhört en gigantisk krater med en diameter av ca 2.000 kilometer. Den australiska kontinenten har också till stor del fått sin utformning bestämd av ett par jättemeteoriters nedslag.

På teckningen ses flera platser, där stora meteoriter slagit ned och gett upphov till de förändringar i jordskorpan, som idag kan mätas av satellitburna instrument.

På fotografier av jordytan tagna från rymden, har mer än 100 större och mindre meteoritkratrar upptäckts. Varje år hittas flera nya. Nedslagsplatserna är i flera fall många miljoner år gamla och ofta nästan helt utsuddade av geologiska förändringar eller av vädret.

Florent Sickenga

UFO gav strålande flyguppvisning i Bergsjö

INTERVJUER OCH TEXT: ERLAND SANDQVIST

Detta är den fjärde berättelsen av Erland Sandqvist om märkliga händelser som utspelat sig i trakten av Trehörningssjö i Ångermanland. De tidigare har publicerats i nr 3 och 4 i år. Och mer finns att läsa om UFO-besök i Trehörningssjö i Carl-Anton Mattsson och Thorvald Berthelsens redogörelse för två landningar 1969 och 1977 (se UI nr 1 1978).

I nordöstra Ångermanland ligger en liten by som heter Bergsjö. Byn ligger 22 km öster om samhället Trehörningssjö. Endast sju familjer bor numera kvar i byn, som till största delen befolkas av äldre människor. Byn saknar både reguljär bussförbindelse och affär, men får regelbundna besök av varubussen en gång i veckan och har daglig postgång. Byn ligger något avsides från allfartsvägarna i fager ångermanländsk natur. Platsen är mycket vacker och rofylld och kan väl närmast beskrivas som idyllisk. Under sommaren lever byn upp som i gamla tider, när sommarstugeägarna bor i sina stugor och utflyttade bybor besöker hembyn under semestern. Sedan kommer hösten och den långa vintern och då händer det inte så förskräckligt mycket i byn fram till nästa sommar.

Men en gång hände i alla fall någonting alldeles otroligt. Det var en höstkväll någon gång i september eller oktober 1966, som byn fick besök av en sällsam farkost, som bara genom sin blotta närvaro gav flera av byborna ett oförglömligt minne för livet. Två familjer, på tillsammans åtta personer, observerade samtidigt det här egendomliga fenomenet, vilket enligt samstämmiga vittnesmål uppfattades som ett besök från en annan värld. Många år har nu gått sedan den här kvällen, men händelsen framstår lika levande och verklig än idag.

Så här berättar Ragnar Svensson, som tillsammans med hela sin familj först såg fenomenet.

- Det var sent på hösten 1966, som vi plötsligt såg ett starkt ljussken närma sig västerifrån. Det kom flygande lugnt och stilla på mycket låg höjd över skogsbrynet vid horisonten och stannade i luften på mindre avstånd än 200 m hemifrån. Där stod det sedan stilla på samma plats, bara en liten bit över trädtopparna och roterade sakta runt, runt, samtidigt som det lyste med ett skarpt gult och rött sken. Det rörde sig aldrig i sidled, men höjde sig några gånger omkring 50 m upp i luften och stod kvar en liten stund, för att sedan återigen sänka sig ner till bara några meter ovanför skogen. Ljusskenet kom från några närmast fyrkantiga fönster som verkade löpa runt hela farkosten, vilken vi nu alla såg fullständigt klart. Skenet växlade hela tiden mellan gult och rött och var så skarpt att jag inte uppfattade hur det ändrades. Det kan möjligen ha varit på det sättet att vartannat fönster lyste med rött sken och vartannat med gult sken, men det är jag inte säker på. Det såg i varje fall ut som en stor leksakssnurra som stod stilla på samma fläck och roterade varv på varv. Det var tydligen en farkost av något slag, som kan ha varit omkring 5 m bred och som hade en något lägre höjd. Från början iakttog vi det här fenomenet inifrån huset, men efter en stund gick vi alla ut på gården för att se det ännu bättre. Vi observerade det under minst en kvart och ingen av oss kände sig det minsta orolig eller rädd på något sätt, för allt gick så tyst och stillsamt tillväga. Inte ett enda ljud hörde vi på hela tiden och vi började nästan ledsna på fenomenet, när det sakta började glida iväg längre bort över byn. Jag gick då in och ringde familjen Nyström, som bodde 2 km längre västerut och talade om för dem, att om de gick ut och tittade så skulle de få se någonting underligt på himlen. Klockan kan då ha varit mellan 20.00 och 21.00. De gick då ut med detsamma och vi kunde nu samtidigt titta på den här underliga farkosten som befann sig någonstans mitt emellan oss. Deras äldsta pojke ringde flera gånger hit till oss under tiden vi observerade fenomenet och vi jämförde iakttagelserna från våra olika utsiktsplatser.

- Det här fenomenet drog sig sedan allt längre och längre bort från oss tills vi tappade det ur sikte, men familjen Nyström fortsatte att titta på det ganska länge, hörde vi senare. Vi var hemma hela familjen den där kvällen, så vi var inte mindre än fem personer, som samtidigt såg fenomenet. Vi var alla säkra på att det måste ha varit ett sådant där "flygande tefat", som vi hade hört talas om någon gång, men som ingen av oss hade trott existerade, men det fick vi se den här kvällen. Hur det försvann vet jag inte, men att det verkligen var här ganska länge och att vi såg det, det är lika säkert som att jag håller i telefonluren just nu, avslutade herr Svensson sin berättelse.

Den andra familjen som upplevde det här egendomliga fenomenet, var makarna Georg och Gullis

Nyström, som tillsammans med äldste sonen Eskil iakttog det under ännu längre tid än familjen Svensson. Fast tolv år har gått sedan upplevelsen minns makarna Nyström fortfarande händelsen mycket väl. Så här berättade de om sin upplevelse den kvällen.

- Grannen Ragnar Svensson ringde till oss en höstkväll 1966 och berättade att de hade haft besök av en underlig farkost som just då var på väg mot oss. Klockan kan väl ha varit omkring 21.00 när han ringde och han sade till oss att gå ut, så skulle vi säkert se den. - Den är nog ungefär vid Bergknösen vid det här laget, sade han.

Vi tog då med oss kikaren och gick genast ut på gården för att se vad det var för någonting som han berättat om. Det var en vacker kväll. Inte ett moln fanns på himlen och det var alldeles stjärnklart. Det var inte någon måne heller den här kvällen. Fullständigt kolsvart var det ute och alldeles vindstilla.

- Jodå, det kom mycket riktigt flygande på mycket låg höjd från sydost och stannade endast någon meter över talltopparna på det lilla berget här i närheten som kallas Bergknösen. Berget ligger inte mer än 300 m hemifrån, så vi såg det här konstiga föremålet mycket väl, både med och utan kikare. Vi turades om att titta i kikaren, som är en fältkikare med storleken 10 x 50. Farkosten stod blickstill på samma plats, samtidigt som det sakta roterade runt sin egen vertikalaxel.

- Ja, hela farkosten roterade, betonade herr Nyström, och makarna fortsatte sin berättelse.

- När vi nu stod och tittade på det här underliga fenomenet, såg vi tydligt att det var ett fast föremål med konisk form. Föremålet hade en plan botten och avsmalnade uppåt, ungefär som en sockertopp med avrundad spets. Föremålets höjd måste ha varit minst 5 m och bredden var nog ungefär densamma. Runtomkring hela föremålet fanns ett antal avlånga fönster. Fönstren var högre än vad de var breda och genom fönstren strålade hela tiden ett omväxlande starkt gult- och orangefärgat sken. Där föremålet stod och roterade och lyste så såg det precis ut som när man tittar på en fyr. Ljuset var så förskräckligt skarpt att det bländade oss när vi betraktade det genom kikaren. Hela området omkring fenomenet lystes upp av det där starka ljuset så vi såg t.o.m. kvistar och barr i träden fast det var mitt i kolmörka natten. På det sättet stod det sedan kvar i minst 5 minuter och roterade med omväxlande ljussken på samma ställe, utan att flytta sig varken i höjd- eller sidled.

- Plötsligt flög det iväg några hundra meter åt ena sidan på mycket låg höjd över skogen. Det flög då i en rak bana och stannade sedan och började att rotera igen omkring sin egen axel, men rörde sig dessutom i en underlig spiralformad bana på jämn höjd endast någon meter över skogen. Gång efter gång svepte det sedan iväg några hundra meter i

ena eller andra riktningen och efter varje förflyttning stannade det och började snurra både runt sig själv och i en spiralformad bana. Varje gång som det flög i en rak bana, så lyste det med ett fast sken och när det stannade och snurrade, så lyste det med omväxlande gult och orange sken. Hela tiden hade vi det här underliga föremålet inom 300 - 1.000 meters avstånd, och på det här sättet gick det fram och tillbaka och i sidled ganska länge.

- Sedan flög det iväg nästan rakt upp mot himlen med en oerhörd hastighet och stannade på mycket hög höjd, synlig endast som en kraftig stjärna. Det flög iväg så ohyggligt snabbt, att vi inte hann följa det med kikaren. Sedan stod det kvar däruppe på samma ställe och roterade med sitt omväxlande gula och orangefärgade ljus under flera minuter. Det tog bara några få sekunder att rusa iväg dit upp från stillastående läge en bit över talltopparna.

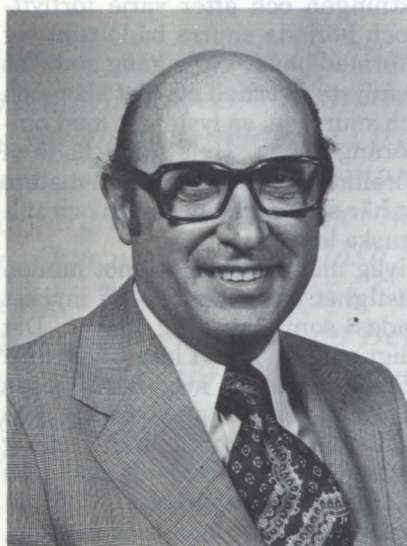
Sedan kom det rusande neråt igen mot marken, med samma förskräckliga fart som det hade när det flög uppåt. Det såg ut som om det skulle slå rakt ner i marken, men så tvärstannade det endast en liten bit ovanför talltopparna vid Bergknösen och började på nytt sitt underliga snurrande omkring sig själv, samtidigt som det förflyttade sig i en spiralformad bana på låg höjd över skogen. Sedan upprepades de raka förflyttningarna några hundra meter i taget, följd av det där underliga snurrandet. På samma sätt som tidigare lyste det också nu med fast sken när det gick på rak linje, men strålade med omväxlande ljus när det roterade. På det här sättet höll det sedan på en lång stund och gick fram och tillbaka på ett visst begränsat område. Vi tyckte det verkade som om det sökte efter någonting.

Plötsligt lyste det upp med ett fast, skarpt sken och rusade återigen snett upp mot rymden på exakt samma sätt som förut, men den här gången försvann det ur sikte på några få sekunder. Det försvann med en rent otrolig hastighet, men vi kunde ändå följa det med kikaren under kanske högst en minut tills det försvann bland stjärnorna på den mörka natthimlen.

Det var verkligen en fantastisk flyguppvisning vi fick se den där kvällen. Totalt observerade vi fenomenet under minst en halv timme från det vi först såg det komma svävande på låg höjd över berget tills det försvann i skyn.

- Ingen av oss hade en aning om vad vi stått och tittat på den här stunden, men vi var alla säkra på att det var ingenting av denna världen. Det måste ha varit en farkost från någonstans ute i rymden. Dess utseende, liksom ljusskenet och sättet att flyga, vittnade om ett utomjordiskt ursprung, liksom den svindlande hastigheten och kraften bakom fenomenet när det flög iväg. Inte det minsta ljud uppfattades heller från någon motor eller kraftkälla, trots att vi hade det så nära inpå oss under hela tiden, slutade makarna Gullis o Georg Nyström sin berättelse.

NASA-chefen nobbar ny UFO-undersökning

NASA-chefen Robert Frosch gav tummen ned för president Carters begäran om förnyad UFO-forskning.

I UFO-Information nr. 1/1978 berättade vi att USA's president Jimmy Carter hade anmodat NASA att sätta igång forskning kring UFO.

I ett brev till NASA-chefen Robert Frosch, daterat den 21 juli 1977, skrev president Carters vetenskaplige rådgivare Frank Press:

"Vi har noterat, att Vita Huset har fått ta emot ett stigande antal förfrågningar om UFO. Som ni känner till, verkar det som om intresset för denna sak har fått ny fart genom att en yngre generation har engagerat sig häri. För mig verkar det som om UFO-frågan bör koncentreras inom NASA, och eftersom Condonrapporten ligger nästan tio år tillbaka i tiden menar jag, att en mindre undersökningsgrupp bör skapas för att utröna om det har framkommit nya, betydelsefulla rön".

Herbert Rowe från NASA bekräftade att en projektledare skulle gå igenom ett antal fall, som undersökts av civila UFO-organisationer och som redovisats i böcker och tidningsartiklar, för att se om det var mödan värt att sätta igång förnyade undersökningar.

I slutet av december 1977 gav emellertid NASA-chefen Robert Frosch avslag på Frank Press' begäran med motiveringen att det skulle vara slöseri med pengar och inte leda till någonting.

Presidentens vetenskaplige rådgivare Frank Press säger, att han accepterar NASA's beslut, och att han inte har för avsikt att gå vidare i saken.

Denna vändning styrker den antydning vi gjorde redan i UFO-Information nr. 1/1977 i samband med Carters inbrott i UFO-debatten. Vi tvingas återigen konstatera, att det är mäktiga krafter som arbetar för att tysta ner och hålla tillbaka, speciellt den seriösa informationen, om de oidentifierade flygande föremålen. Vi frågade oss då om Jimmy Carter skulle stå pall, eller elimineras, som alla andra, vilka blivit för högljudda i denna kontroversiella fråga.

De mystiska stenarna i dr Cabreras hemliga arkiv

I boken "Rymdens budbärare" av den franske globetrottern och författaren Robert Charroux berättas bl.a. om dr Javier Cabrera i Ica, Peru. Denne märklige man är till yrket kirurg och professor vid universitetet i den peruanska staden Ica. Som hobby har han arkeologi och det är detta som lett honom till insamlandet av en världsunik kollektion ristade stenar med ytterst gåtfullt innehåll.

Charroux och Cabrera har en gemensam teori om upphovet till dessa ristningar. Kanhända kan man leda dem tillbaka till budbärare som i den grå forntiden kom farande från rymden för att till människorna förmedla sina budskap och kunskaper!

Då Charroux kom till Ica för att närmare utforska vad som låg bakom talet om de mystiska stenarna blev han hjärtligt mottagen av Cabrera som ledde honom genom sitt storartade bibliotek, vilket är fyllt med graverade stenar i olika storlekar.

Människan på jorden måste enligt Cabrera vara vida äldre än 2 - 3 miljoner år. Stenarna bär vittnesbörd om händelser och företeelser som ligger mycket längre tillbaka i urhistorien. På dem syns nämligen avbildade urtidsmonster såsom plesiosaurier, diplodocus och andra jätteödlor. Men i hans ofantliga samling om ca 15.000 ristade stenar i svart andesit - den stenart varav Anderna är uppbyggda - finns så fantastiska motiv, att de strängt taget trotsar förklaring.

Där ser man astronomer studera stjärnhimlen med stjärnkikare och man finner också på denna s.k. "astronomsten" en farkost som flyger över himlen.

En annan sten skildrar en kamp på liv och död mellan människor och en dinosaur av typen brachiosaur, som levde på jorden för ca 140 miljoner år sedan.

Mest mystifierande är ändå de stenar som skildrar operativa ingrepp såsom ett kejsarsnitt "ristat i andesit för 60 miljoner år sedan", enligt dr Cabrera. En utförlig svit operationsbilder återger steg för steg den komplicerade förlossningen. Men ännu gåtfullare ter sig stenristningarna av hjärttransplantationer (14 bilder) och hjärntransplantationer (!). Det hela är så fantastiskt, att det naturligtvis ställer läsaren på svårt prov!

Men Cabrera själv är på intet vis fanatiker. Han önskar en förutsättningslös undersökning av stenarna och hoppas på vetenskapsmännens medverkan. Tills vidare har vi bara hans ord att hålla oss till och de teorier som förs fram av Charroux, som menar att människans läromästare kom från rymden för mellan 11.000 och 30.000 år sedan för att på jorden förmedla sina kunskaper till människor som levde sida vid sida med jätteödlorna! Vi måste alltså flytta gränserna för mänsklighetens urhistoria ytterligare många steg tillbaka.

Charroux har en utpräglad förmåga att förena betydande lärdom och stora erfarenheter med djärva spekulationer. Här påminner han nog om Däniken

Jugoslaviska kvinnor "såg skogen brinna" ...

För en tid sedan sände den äldsta och mest kända UFO-organisationen i Jugoslavien, UFO-NLP, ett brev som beskrev en UFO-observation. Två av våra medlemmar (MUFON) åkte dit för fältundersökningar, med uppdrag att söka få en så klar bild av händelsen som möjligt. Vi kom till en idyllisk by nära Senozeti, som ligger 18 km från Lubljana på 700 meters höjd över havet. Byn erbjuder en vacker vy över de kringliggande kullarna. Där kom vi i kontakt med huvudvittnena, Metoda G., 18 år, och hennes mor Helena G. (deras adress finns i vårt register).

Deras vittnesmål lyder som följer: "Händelsen inträffade den 4 februari 1977 tidigt på morgonen medan det fortfarande var mörkt ute. Himlen i öst hade just börjat skifta till rött av den uppgående solen som inte syntes ännu. Dalen var täckt av ljus dimma och det fanns lite moln på himlen. Klockan var omkring 6.30 på morgonen när min mor och jag lämnade huset. Ungefär hundra meter från huset såg jag plötsligt ett orangefärgat, glödande föremål, som hade formen av en ellips. Ännu hade min mor inte upptäckt någonting, men plötsligt kastade hon en blick framåt och skrek: "Titta Metoda, vad är det för något däruppe?" "Jag kan inte säga vad det kan vara", svarade jag. Vi fortsatte att gå, samtidigt som vi observerade föremålet. Det var väldigt stort.

men är trots allt försiktigare än denne. "Rymdens budbärare" spänner på ett fascinerande sätt över ett brett fält av olösta gåtor som de här nämnda stjärnorna men också landningsfältet på Nazcaplatån, tecken som förebådar mänsklighetens yttersta tid, samt ett helt kapitel om gåtan UFO, vilket på sitt sätt är minst lika intressant som de andra avsnitten.

Jonzon

Jag sträckte ut min arm och mätte föremålet, det kunde precis täckas med två fingrar. Föremålet svävade stillastående över skogen.

Medan vi fortsatte vägen framåt, försvann föremålet och kvar var ett ovanligt sken bakom kullen. Det såg ut som om något hus eller skogen brann. Jag blev väldigt rädd och sade till min mor, att det kanske var bäst om vi återvände hemåt eller åtminstone stannade, eftersom det såg ut som om skogen brann. Vi fortsatte dock vår väg, medan ljuset bakom träden bredde ut sig alltmer.

"Tänk om elden har brutit ut i den närliggande byn", sade min mor och tillade: "Låt oss skynda på, de kanske behöver hjälp med att släcka elden". Vi började springa, men eftersom stigen gick igenom skogen tog vi en annan, kortare väg över fälten.

Hjärtat slog fort, och vi hoppades att vår förmodan om eldsvådan i byn inte skulle vara riktig. När vi återigen nådde stigen parallellt med kapellet, varifrån ljuskällan borde ha varit synlig, såg vi ingenting. Ljuset försvann lika plötsligt som det kom. Vi tittade på kullen, på himlen, överallt men förgäves. Vi kan inte ge någon förklaring till ljusets uppkomst. Hela observationstiden var mellan 10 till 15 minuter. Vi lyssnade uppmärksam men kunde inte uppfatta några som helst ljud omkring oss. Det var fullständigt tyst. Inte heller märkte vi någon rök eller liknande komma från källan. Vi visste verkligen inte vad det hela rörde sig om. Folk som känner oss tror på oss, eftersom de vet att vi inte berättar några lögn.

Senare gjorde vi förfrågningar i byn och undrade om någon annan också hade sett ljuset, men ingen visste någonting om det."

Under intervjun erinrade sig vittnena flera viktiga detaljer. På föremålet märkte de att några speciella punkter var ljusare än den orangefärgade bakgrunden. Vi frågade hur många punkter det kunde röra sig om och fick svaret: "Ungefär fyra till sju." Helena G. uppger också att hon fick en egendomlig förnimmelse av att "punkterna" observerade dem. När vi nämnde, att vad de sett kanske var moln eller att det kunde röra sig om en optisk villa, höll vittnena fast vid att detta inte var troligt. De var båda övertygade om att föremålet var verkligt.

Låt mig tillägga, att Helena G. enligt eget utsago aldrig hade hört talas om UFO eller trott att sådana existerar. Både hon och hennes dotter är övertygade om att de har sett ett oförklarligt fenomen. Senare uppskattades avståndet till föremålet från de båda observatörerna till ca 400 - 600 meter.

Lutningen som föremålet hade i förhållande till kanten som bildas av trädtopparna beräknas till 10 grader.

Artikel i MUFON, juli 1977, av Milos Krmelj.

Övers.: Nikolaos Mavromatidis och L.G. Jansson

Bigfoot – håriga ufonauter?

ny UFO-undersökning

AV STAN GORDON

Rapporter, som mottagits över nästan hela USA, pekar på att vissa "Bigfoot"-liknande varelser direkt är sammankopplade med UFO-observationer. Jag vill betona det faktum, att dessa varelser, även om de verkar vara desamma som Bigfoot (anm: en varelse som påminner om Snömannen) från nordvästra stillahavskusten uppenbarligen inte är samma sorts varelser.

De huvudsakliga skillnaderna mellan de två är, att den typiska Bigfootvarelse har ett stort femtåigt människoliknande fotavtryck, medan den andra varelsen mestadels har tre- och fyråiga sådana. Denna senare variation har också den ovanliga karaktärstiken av i mörkret självlysande ögon.

Genom åren har det skett flera hundra iakttagelser av dessa stora håriga varelser och det finns några få fall, som styrker att UFO-fenomen skulle kunna vara inblandade. Hur som helst verkar det som om det under de senaste månaderna skulle vara en nationell utbredning av fall, som ger sådana bevis.

Observationer av denna art har rapporterats i Ohio, Massachusetts, West Virginia, Pennsylvania, Indiana, Montana och Californien samt flera andra stater. I några områden har UFO:n varit aktiva just i närheten av observationsplatserna av varelserna. I andra fall har ett UFO blivit observerat på exakt samma gång som en varelse.

På några isolerade platser har spår lämnats, antingen som landningsavtryck efter ett UFO eller spår efter varelsernas avlastning. De följande berättelserna är några nyligen inkomna exempel på sådana fall.

Spår och avtryck

Springfield, Ma, den 3 november 1975: En lokal-innevänare rapporterade en UFO-landning. Nästa dag observerades ett stort cirkulärt avtryck i det område där landningen rapporterats. Intill detta avtryck fann man flera tretåiga fotavtryck - de var 33 centimeter långa med en bredd av 16 centimeter.

Varelser i samband med UFO-iakttagelser.

Pike County, Pa och Pennsylvania-New York-gränsen: En mängd rapporter under januari-februari 1976 om observationer av storväxta håriga apliknande varelser i ett lokalt område. Samtidigt som dessa varelser iaktogs gjordes otaliga UFO-observationer, inkluderande närobservationer.

Oakdale, Pa, den 29 februari 1976: Två vittnen, som promenerade nära Settlers Parkområdet klockan 1530, stötte samman med en varelse på ett avstånd av 75 meter.

Figuren beskrevs vara 215 till 245 centimeter lång täckt av mörkt hår och hade långa armar som räckte nedanför knäna. Det fanns ett märke ungefär i mite-

ten på dess panna. Varelse hade knölar i stället för öron, huden hängde ned över ögonen, hade klor i stället för händer och ansiktet hade skrynkligt skinn. Varelse gick upprätt på två ben som en människa.

Natten innan hade en stor diskusformad UFO iakttagits över området. Medan föremålet befann sig där, drabbades staden av ett plötsligt elkraftbortfall under två minuter och lokalradion slogs ut av störningar.

UFO:n och varelser tillsammans

Great Falls, Mt, februari 1976: Otaliga UFO:n, många av dem närobservationer, blev rapporterade genom Cascade County. Samtidigt med UFO-rapporterna kom meddelanden om observationer av de håriga varelserna. Tretåiga fotavtryck blev också funna i området.

Jag mottog ett brev daterat den 2 april 1976 från kapten Keith Wolverton från Cascade Countys sheriffkontor. Bland de detaljer om iakttagelser som han relaterade i detta brev infogade kapten Wolverton:

- Vi har haft nio Bigfootobservationer än så länge. Fem av de personer, som påstår att de sett dem, har testats i lögn-detektor och har samtliga klarat proven. Några har rapporterat, att de sett ett oidentifierat flygande föremål, som manövrerade i närheten av varelsen.

Ökad information efterfrågas

Rapporter som dessa kommer till vårt center från i stort sett hela USA. Denna aspekt av UFO-fenomen är ganska ny och mycket få undersökningar har gjorts. Vi arbetar för närvarande med en bok, som skall ge en bättre överblick i dessa mycket invecklade aspekter.

Någon utredare, som eventuellt har någon information mellan sambandet mellan UFO och dessa varelser, ombeds kontakta mig på Pennsylvania Center for UFO Research, 6 Oakhill Avenue, Greensburg, PA 15601, USA.

Översättning: Monica Johansson

Legenden om El Dorados skatt – Guldstaden hittad i Amazonas djungler

AV CARL-ANTON MATTSSON

Tibetansk stenkarta

Den engelske upptäcktsresanden Churchward fann under sin vistelse hos munkar i Tibet på 1800-talet en karta inristad i en stenplatta, som måste varit flera tusen år gammal. Kartan föreställde - Sydamerika! På den plats som nu uppfylls av Amazonflodbäcken fanns på denna karta utmärkt ett innanhav eller en insjö, med förbindelse med Atlanten. Vidare fanns där en kanal, som hade förbindelse med Stilla havet i väster. Rester av denna kanal finns kvar ännu i vår tid. Det är bara det att dessa lämningar finns på drygt 3.000 meters höjd över vår nuvarande havsytta! Enligt kartan så fanns således en segelled rakt igenom Sydamerika för åtskilliga tusen år sedan. Med tiden verkar det nämnda innanhavet ha slammat igen och blivit till Amazonflodbäcken.

På den av Churchward funna kartan fanns också fem städer utmärkta. Av dessa har man funnit lämningar av fyra, medan den femte ända tills för några år sedan undgått upptäckt. I legender som förts vidare genom muntlig tradition har man i Amazonas berättat om denna stad. Staden som benämndes "Guldstaden".

Niawas - guldfolket

Under sitt arbete i Amazonas djungler upptäckte en läkare, Van Leer, med sitt sällskap i november 1976 en tidigare okänd folkspillra. Enligt tillgängliga informationer uppgår befolkningen till ca 2.000 personer, kallar sig Niawa och är mycket långa jämfört med andra indianstammar i Amazonas. Männen är drygt 1.80 m. Detta folk bor i en stad som bokstavligen ligger i en guldgruva.

I den del av staden som ligger ovan jord finns jättetempel som är större än de största som Inkas byggde. En stor del av staden ligger emellertid under jord. Enligt C 14 metoden har man åldersbestämt staden till att vara mer än 4.000 år gammal. Den ligger i gränstrakterna mellan Peru - Colombia - Brasilien och är väl dold i Amazonas djungler.

Niawas är, enligt Van Leer, ättlingar till den underjordiska guldstadens innevånare, som bebodde staden för 4.000 år sedan. Niawas kan konsten att bearbeta guld, silver och ädla stenar, men känner inte till deras värde utanför deras livssfär i djungeln. De lever på stenåldersnivå i vissa avseenden men är väl utvecklade inom andra områden. De gör t.ex. fortfarande upp eld genom att gnida trästickor mot varandra, men överraskar samtidigt med att ha ett eget skriftspråk. Detta språk har 15 bokstäver och återfinns på ristningar nere i den underjordiska staden.

Legenden om El Dorado

Rikligheten på guld gör det sannolikt att det rör sig om den stad som spanjorerna på 1500-talet hörde talas om som El Dorado, och El Dorados skatt. Många rykten om detta förekom på den tiden, och de spanska conquistadorerna ansträngde sig verkligen för att hitta staden. Många av dem omkom i de fuktdrypande djunglerna under sitt sökande. Upp-täckaren Van Leer vill förhindra att lycksökare och plundrare skall spolia för dessa "rika" men sårbara Niawas att överleva. För detta har han begärt hjälp hos regeringen i Lima.

Niawa-folket beräknas fordom ha uppgått till 50.000 människor. Nu lever folkspillran på att fånga fisk med hjälp av lianer och jaga apor m.m. med hjälp av förgiftade spjut och pilar. Unikt med detta folk är också att de fortfarande praktiserar människooffer. Van Leer uppger att han vid ett tillfälle sett en "präst" med kniv skära ut hjärtat på en ung flicka för att offra det till gudarna. Dessa gudar är framförallt Elden, Solen och Vattnet. Detta påminner i hög grad om hur Aztekerna gjorde på 1500-talet i Mexico, när Cortez först kom dit. Denna sedvänja med människooffer brukades kanhända hos många folk i Syd- och mellanamerika. Dessa Niawas har än idag seden kvar eftersom de inte påverkats av civilisationen.

Interkontinental trafikled

Är den återupptäckta "Guldstaden" den sista och slutliga bekräftelsen på att den karta som Churchward fann i Tibet är äkta? Det skulle i så fall betyda att man i Asien kände till hur Sydamerika såg ut från hög höjd över marken, vilket bör betyda att man på den tiden behärskade flygkonsten. Och hur skall man tolka den omnämnda sjöleden? Eftersom den skar tvärs igenom den sydamerikanska kontinenten kan den tydas som en viktig förbindelseled mellan något land väster om Amerika (i Stilla havet) och ett land öster om Amerika, kanske det sägenomspunna Atlantis eller Europa under föregyptisk tid.

Niawas skriftspråk ger oss tidigare oanade möjligheter att lära känna Amerikas tidigare historia eftersom vi nu borde kunna tolka det och då tolka även de många tusen år gamla inristningarna nere i den underjordiska guldstaden. Kanske kan man där också finna en lösning på frågan hur man i dessa avlägsna tider färdades genom luften. Frågorna är många, men den dag kommer då vi når visshet och kan stilla vår nyfikenhet.

Läsvärt

JEAN-CLAUDE BOURRET: UFO FAKTA OCH SPEKULATIONER

*En UFO-bok
som spänner över
hela fältet!*

Den franske TV-reportern Jean-Claude Bourret gjorde 1974 en serie om UFO för den franska televisionen och den gav genljud i hela den UFO-intresserade världen. Bourret lät medelsvensson träda fram inför mikrofonen och berätta om sitt livs märkligaste upplevelse - om hur han mött ett UFO och dess besättning. Många människor fick chansen att avslöja vad de burit inom sig som en hemlighet under kanske många år. Och många fackmän, vetenskapsmän från olika hörn av världen, blev intervjuade och fick avge sina synpunkter på UFO-komplexet.

Naturligtvis samlade Bourret stoffet till en bok. Den mottogs med enormt intresse av den franska publiken men också utomlands, eftersom den efterhand översatts till olika språk.

Nu finns den också på svenska i förtjänstfull översättning av Olle Öhman. Språket flyter lätt och smidigt och översättaren rör sig hemmavant med franskan. Och det är en god sak, eftersom en del av de vetenskapare Bourret intervjuat berör nog så komplicerade ämnen.

Det är onekligen ett lyckat grepp att låta personligheterna bakom upplevelserna träda fram så direkt som sker. Både händelserna och personerna kommer på det sättet mycket närmare läsaren. De korta avsnitt från olika länder, som skildrar UFO-upplevelser, är ofta mycket intensiva och laddade. Man märker vilket djupt intryck och vilka djupa spår UFO-händelserna lämnat. Inför dessa personligt återgivna skildringar överraskar man sig själv med att gång på gång fråga sig: behövs det mer i bevisväg än detta?

Men försiktighet är en dygd och man kan självfallet inte utan vidare acceptera allt som avgjort. Det skulle vara orätt mot saken som sådan f.ö. De intervjuade vetenskapsmännen som fyller bokens senare hälft med sina uttalanden är dock överraskande positiva. Enligt min mening är denna del av Bourrets UFO-bok den intressantaste.

Han låter biologer, astronomer, kyrkans män, ingenjörer, psykologer m.fl. experter ur skilda läger diskutera livets yttersta villkor, möjligheterna för en existens i världsrymden, de teologiska aspekterna som rör förhållandet gott/ont, de tekniska villkoren för ett UFOs framdrivningssystem osv. De franska fackmännen tävlar här i skarpsinne med sina amerikanska kolleger såsom Hynek, Saunders, Sagan m.fl. Aimé Michel anses av många vara Frankrikes ledande UFO-forskare. Han är otvivelpå området. Och han säger rent ut i intervjun, att UFO-problematiken säkert kommer att bli vår framtids främsta kunskapskälla. Motiveringarna finns där, grundade på hans erfarenhet av ämnet!

grundade på hans erfarenhet av ämnet!

Boken avslutas med ett avsnitt av översättaren, som ger en balanserad översikt över problemet.

Kort sagt: Jean-Claude Bourrets bok "UFO - Fakta och spekulationer" är ett så kvalificerat verk att man gärna vill rekommendera det åt den kräsne läsaren av UFO-litteratur. Här ges mängder av stoff till intressanta diskussioner inom den trängre UFO-kretsen! Fler böcker av den kategorin är välkomna!

Jonzon